

PREPIH

13
96 KOROŠKI ČASOPIS
Leto VI, 12. julij 1996, cena 200 SIT
Poštnina plačana na pošti Ravne na Koroškem

Mežiški
»Povej in
se zmedi«

ODDIH!

d.d.
ZAVAROVALNICA
MARIBOR

PODRUŽNICA ZA KOROŠKO
ZAVAROVALNICA Z NAJDALJŠO TRADICIJO
IN NAJVEČ ZAVAROVANCI NA KOROŠKEM

AVTOHIŠA JAKOPEC

Pooblaščen servis - prodaja vozil
Kososvelova 16, 3320 Velenje, tel./fax: 063 855 975

OPEL

NOVA VECTRA

že za 32.878 DEM
DOBAVA TAKOJ!

UGODNI KREDITI
do 5 let za nova in
rabljena vozila
LEASING na 5 let
MOŽNOST
testnih voženj!
STARO ZA NOVO

JEPO je imeti **OPEL**

Originalni rezervni deli, dodatna
oprema, avto alarm,
kleparsko - ličarska dela

Ime zaupanja - AVTOHIŠA JAKOPEC VELENJE

KOROŠKI
97,2 FM **Radio**
SLOVENJ GRADEC

Meškova 21 / 2380 Slovenj Gradec
tel.: (0602) 41 245, 41 818 / fax: 42 600

... VSAK DAN...
... VES DAN...

Oskrba

DRAVOGRAD

Trgovina na veliko in malo d. d.
Dravograd, Trg 4. julija 46

OD TOD

- Za Vas

Vsak Dan - POVSOD

KUPUJTE DOBRO IN GENEJE!

UPRAVA, d.d., DRAVOGRAD
tel.: 0602/83-641, 83-652

SKLADIŠČE SLOVENJ GRADEC
tel.: 0602/42-551, 42-553, 42-591

Pred skupščino

- Očka, kdo so ti goli in bosí strici in tete?
- To, sinko moj, je spomenik slovenskim davkopláčevalcem.

Joj, kdaj bi proslavljal

Nekoč so nas učili: Domovina je ena nam vsem dodeljena! Na proslavah ni bilo težko izbrati pravih besed in pesmi, saj so bili opozicijski ustvarjalci zamolčani.

V demokraciji pa je resnično težko. Domovina je sicer še vedno ena, zaslužnih za njeno osamosvojitve in osvoboditev pa toliko, da ne vemo, komu bi verjeli. Nekam hitro so začeli pisati zgodovino.

V prestolnici so kulturne, državne in strankarske proslave dvignile toliko prahu, da ga narava spira kar nekaj tednov. Zaradi dežja so ogrožene vse poletne prireditve in celo žetev. Provinca bo še ob kruh zaradi prestolniških zdrah!

Sicer pa tudi v novih občinah z novimi oblastniki ni veliko bolje. Nekateri spoštujejo državne praznike, drugi pa le svoje. Ponekod usmerjajo programe kulturniki, drugod veterani. Več povdarka kot državnim je posvečeno občinskim praznikom.

Dravograjčani so svojemu STAREMU občinskemu prazniku dodali NOVO utemeljitev in ga mirno praznujejo naprej. Lahko njim, ki se niso ločevali!

Teško pa je sosedom v občini Ravne-Prevalje. Občinski grb so sicer ohranili /čeprav bolj priprada Črnjanom/, občinski praznik pa želijo zamenjati. Zaključka svetovne morije vendar ne gre praznovati! Proslavam naj bodo osnova veseli dogodki. Javni poziv za datum in vsebino občinskega praznika je objavljen. Predlagam javno razpravo o vsebini:

MOJE SREČANJE Z VESOLJCI

Predlog ni strankarsko obarvan, ni povezan z gospodarskimi uspehi ali polomi, ne posega v bližnjo ali daljno zgodovino, ne daje prednosti nobenemu kraju v občini in je sploh - nevtralen.

Datum si naj demokratično določi vsak sam, odvisno od tega, kdaj se je že ali si želi srečanje z vesoljci doživeti. Kulturni program si naj vsak izbere po svojem okusu in si privošči pogostitev iz lastnega žepa.

Verjamem, da občinski svetniki boljšega in cenejšega predloga ne bodo sprejeli. □ *Pobudnik*

- Popravimo krivice - klin se s klinom izbija.
- Naša politična sredina je vse bolj skrajna.
- Če si pogosto okrogel, pogosto končaš v kotu.
- Eni so radovedni, drugi rado videni.
- Le napačni so brez napak.

Niko

VSEBINA

X Boj za staro pravdo	4
X Politika in nogomet	5
X Maks Večko:	
Gradimo tudi stanovanja	8
X Anketa: Zdaj pa na morje	11
X TAB smelo v zrela leta	14
X Vsi radeljski župani	15
X Najevska lipa '96	18
X Tereza v Dravogradu	27
X Naskok na vrh slovenjgraškega rokometista	30
X Spor med NK Fužinar in Korotan	33

Na naslovnici:

Poletno veselje

Foto: Tomo Jeseničnik

PREPIH Koroški časopis.
Izdaja ČZP Voranc d.o.o.
Ravne na Koroškem
Glavni in odgovorni urednik
Vojko Močnik.

Računalniški prelom:
Grafični studio Ivko, Ravne.
Tisk: Tiskarna ODTIS Ravne.
Naslov uredništva:

Ravne na Koroškem, Prežihova 24,
tel.: 0602/22-999, fax: 22-904.

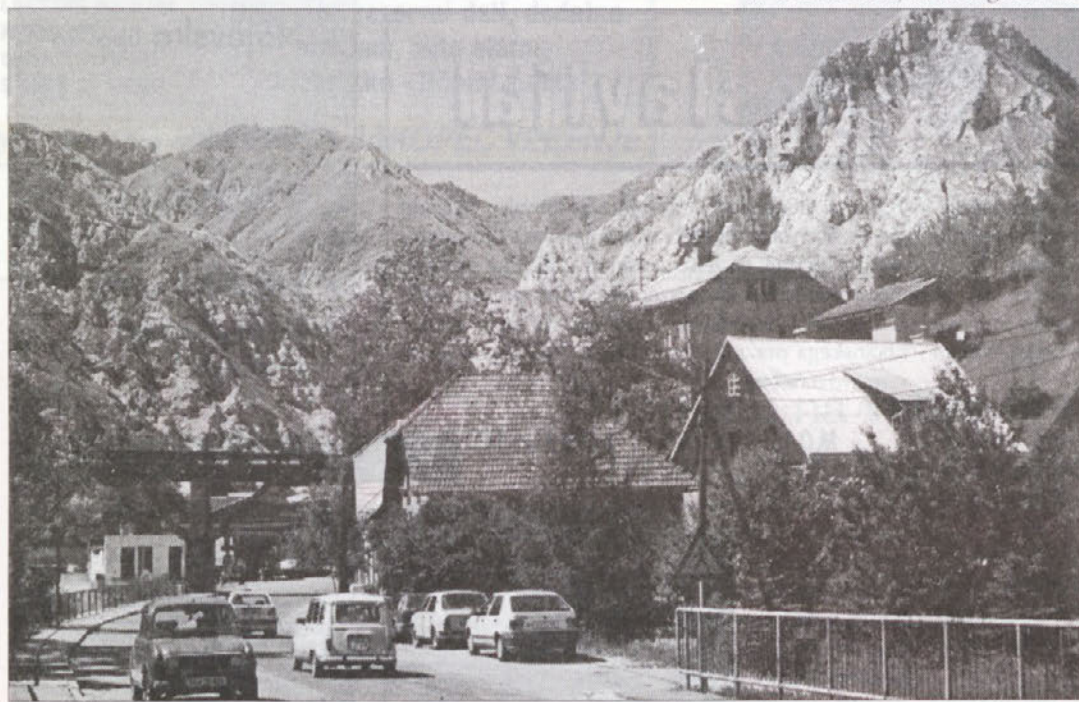
Na osnovi mnenja Republiškega sekretariata za informiranje, št. 23/105-92, šteje časopis med proizvode iz 13. točke tarife št. 3, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5%. Nenaročenih tekstov in fotografij ne vračamo in ne honoriramo.

28. junij 1929 je pomemben datum v sodobnem propadanju slovenskih gozdov. Takrat je

Jakob Mlinar, po domače Matvoz iz Javorja pri Črni na Koroškem, dobil v roke dokument, ki je črno na belem dokazoval, da je za propadanje gozda na tej kmetiji kriva topilnica v Žerjavu.

Že pred slabimi sedmimi desetletji sta se s topilnico pravdala dva kmeta v Mežiški dolini, poleg Matvoza tudi sosednji **Kavšak** in prevaljski advokat **Dušan Senčar** (oče danes znanega advokata in smučarskega delavca Dušana Senčarja iz Maribora) je leta 1930 od rudnika tudi izterjal odškodnino.

ODŠKODNINA ŽE LETA 1930

Dolina smrti

Ko sta v začetku tega stoletja kmeta Matvoz in Kavšak opazila, da se jima suši gozd in propada drevje, je **Jakob Mlinar**, po domače Matvoz, iskal strokovno mnenje in zanj zaprosil zavod za organsko kemijsko tehnologijo v Zagrebu, profesor Marek pa je okoli leta 1929 tudi opravil v tem koroškem kotu prve analize. V poročilu omenjenega profesorja lahko preberemo: zelene vejice smreke vsebujejo 0,66 odstotka žvepla, v zelenih borovih iglicah

je 0,11 odstotka žvepla, v suhih vejicah pa 0,37 odstotka žvepla. Profesor Marek suvereno nadaljuje, da sušenje povzročajo žvepleni plini, ki verjetno prihajajo iz bližnje topilnice. Jakob Mlinar - tudi današnji gospodar na Matvozovi kmetiji je Jakob, njegov oče prav tako - je bil res pravi gospodar, saj je opazil vsako spremembo v svojem gozdu. S to strokovno analizo je odšel do advokata Dušana Senčarja na Prevalje in ta je leta 1930 od mežiškega rudnika tudi izterjal odškodnino za uničen gozd. Takrat je rudnik vso suho drevje posekal in ga Matvozu plačal po dnevni ceni: za bor je Matvoz dobil 135 dinarjev, za smreko pa

130 dinarjev.

Gre torej za prvi pisni dokument na slovenskih tleh, ki opozarja na propadanje slovenskih gozdov, Mlinar in Kavšak pa sta bila prva slovenska kmeta, ki sta se postavila po robu takrat mogočnemu rudniku. Terjala sta le pravico. Današnji gospodar na Matvozovem Jakob Mlinar se tako še spominja, kako so v njegovem gozdu leta 1965 posekali zadnjo smreko, jelke pa današnji gospodar na Matvozovem gruntu sploh

ni videl. Danes so tod samo še bukve, pa tudi na teh se že kažejo posledice plina. Znano je, da visokogorski kmet na Koroškem lahko brez gozda samo životari, podoba pa je toliko krutejša, ko kmet sicer ima gozd, vendar je ta zaradi onesnaževanja uničen.

DANES SE METALURGIJA ODŠKODNINI IZMIKA

In novi dokazi, da se zgodovina

močne plinske pozebe. Tokrat v podjetju MPI iščejo vzroke zunaj topilnice, kljub temu, da je meseca maja bila najvišja še dovoljena meja onesnaževanja z žveplivom dioksidom v Črni presežena kar v desetih dneh in da so na sestanku v Črni iz Šoštanjске termoelektrarne s številkami dokazali, da v tem mesecu niso niti enkrat prekoračili to dovoljeno mejo.

V MPI pa priznavajo, da delajo s polno paro, kajti cena svinca na svetovnem trgu je izjemno velika, da so z ukinjanjem pražarne tudi ukini ekološki monitoring, ko so lahko z merilnimi napravami in neposredno zvezo s podjetjem v primeru onesnaženja lahko zmanjševali proizvodnjo itd. Itd. V MPI so zaslutili, da se jim je v zadnji polovici leta zgodilo toliko usodnih reči (med drugimi požar na Glančniku, kjer so javnost kar nekaj časa skušali prepričevati, da ne gori, vse dokler zadeva ni zašla v skorajda neobvladljive vode), ki bi lahko resno ogrozile obstoj podjetja, zato so se odločili za drugo taktiko: krivdo zavračajo. V žerjavski topilnici kajpak dobro vedo, da lahko strokovnjaki ugotovijo vzroke za letošnjo plinsko pozebo šele jeseni, saj v času vegetacije ni mogoče analizirati vzorcev. Torej, počakajmo vsaj na september in se vrnimo v bližnjo preteklost. Kmetje v zgornji Mežiški dolini so nazadnje zagnali vik in krik leta 1977, ko je prišlo do enega večjih ožigov v njihovih gozdovih. Kot da se ti ožigi ali plinske pozebe pojavljajo v desetletnih ciklih: nasleni je bil leta 1986, zadnji pa pred nekaj dnevi. Rudnik Mežica, takrat še enovita delovna organizacija, je kmetom skromno odškodnino poravnal vsako leto, to je vse do leta 1991, ko so s tem tudi prenehali.

Načini plačevanja odškodnine so bili v teh letih različni: v nekem obdobju so kmetom plačevali po hektarju, kar je bilo za mnoge kmete, kot je denimo Matvoz, nepravilno. Več gozda je imel kmet, večjo odškodnino je dobil. Pravičnejši način je bil tisti, ko so

ponavlja: po slabih sedmih desetletjih kakšnih sto kmetov iz Mežice in Črne žerjavsko topilnico toži zaradi neizplačane odškodnine, saj na račun odškodnin že štiri leta niso prejeli niti tolarja. Teh odškodnin pa se je sedaj nabralo že za več kot 18 milijonov tolarjev.

Še večje ogorčenje pa je bilo med temi kmeti pred tedni, saj niso dobili plačane niti stare odškodnine, ko je na kakšnih 400 hektarih gozdov prišlo ponovno do

Fotograf: Franc Jurac

Ivan Voler-Kavšak, zastopnik interesov kmetov v tožbi proti žerjavski topilnici

kmetje dobili plačan tisti les, ki bi ga morali sekati, pa ga zaradi propadanja niso mogli. S to odškodnino so kmetje bili zadovoljni, nikakor pa niso zadovoljni, da sedaj že peto leto ostajajo brez odškodnin.

Kmetje so o vzrokih prenehanja plačevanja škode spraševali v rudniku, leta 1993 so sklicali zbor, kasneje pa se odločili še za tožbo. **Ivan Voler**, ki sedaj gospodari na Kavšakovih kmetiji v Javorju in je predstavnik kakšnih sto oškodovanih kmetov, je povedal: »V teh letih je bilo s strani podjetja MPI in rudnika Mežica veliko sprenevedanja. V enem od dopisov so na našo zahtevo odgovorili, da so zahteve za odškodnine vzeli na znanje in dodajajo, da bo dokončni dogovor o eventualnem izplačilu mogoč po končanem lastninskem preoblikovanju podjetja MPI. Rekli so tudi, da se odškodnini ne izmikajo, vendar naj kmetje pripravimo kriterije, po katerih bi to izplačevali. Kmetje smo zagovarjali, da bi odškodnino plačevali po enakih kriterijih kot leta 1986, vendar je podjetje MPI to zavrnilo. Zato sta kmetijska pospeševalna služba za kmetijski del in Zavod za gozdove za področje gozdarstva izdelala študijo in na tej osnovi pripravila kriterije, po katerih smo kmetje upravičeni do odškodnine. Tudi na osnovi tega se v Mežici niso zganili in tako smo 26. septembra 1995 vložili tožbo na Okrožno sodišče v Slovenj Gradcu in o tem tudi pisмено obvestili podjetje MPI in rudnik svinca in cinka.«

Dopis, da naj kmetje počakajo do

končanega lastninjenja podjetja, je pesek v oči. Znano je namreč, da v MPI ne bodo oddali programa lastninjenja in konec leta topilnica preide v roke sklada oziroma države. Takrat bodo kmetom nemara lahko zabrusili, naj se pogovarjajo z lastnikom, državo. Ivan Voler dodaja, da so kmetje pristali na minimalne odškodnine, saj se zavedajo, da pravičnih odškodnin ne bodo dobili nikoli izplačanih. Radi bi le tolikšne odškodnine, da bi na drugi strani državi lahko plačevali davke. Ironija je, da država brez sramu pobira davke od

tistih gozdov, ki so tudi povsem uničeni in od varovalnih gozdov, v katerih je gospodarjenje omejeno. Za prekalifikacijo zemljišč in gozdov je kmetijsko ministrstvo še vedno gluho.

Sicer pa kmetijski strokovnjaki ugotavljajo, da je zaradi onesnaževanja prizadetost kmetijskih kultur v zgornji Mežiški dolini od pet do deset odstotna, zaradi emisije pa je škoda v reprodukciji živine okoli 20-odstotna. Strokovnjaki Republiškega zavoda za gozdove so ugotovili, da je na površini 1319 hektarov zasebnih gozdov 115 hektarov povsem uničenih, 756 hektarov močno poškodovanih, 446 pa poškodovanih. Ti gozdovi so v lasti 76 kmetov, katastrski dohodek teh gozdov je nekaj manj kot sedem milijonov tolarjev, škoda v teh gozdovih pa je ocenjena na tri milijone tolarjev. Gozdarji so naredili za vsakega kmeta posebej oceno in nekatere kmetije imajo dele gozda povsem poškodovane. Tisti kmetje, ki imajo vsega 30 odstotno poškodovanost gozdov, pa sploh niso vložili zahtevka za odškodnino. Zakon o varstvu okolja je v členu 78. in 80. dovolj jasen in govori o tem, da mora povzročitelj razvrednotenega okolja pač plačati odškodnino. Kaveljc sprenevedanja je danes v tem, kdo neki je povzročitelj, potem ko je to jasno tudi slepim in gluhim. Stotnija kmetov iz Črne in Mežice čaka na pravdanje na slovenjgraškem sodišču in prav zanimiv bo izid v primerjavi z letom 1929. □

(ok)

Politika in nogomet

Piše: Niko R. Kolar

Evropsko nogometno prvenstvo za leto 1996 je končano. Pričakovan triumf Nemčije in nenavadno velik uspeh Češke. Moštvi obeh držav sta v finalni tekmi poskrbeli za izjemen športen užitek. Tisti, ki smo preko malih zaslonov spremljali to dogajanje, smo bili nemalo presenečeni, ko smo v častni loži videli zbrane državnike, Kohla, Havla, Majorja, da posebej ne omenjam kraljice Elizabete. To pomeni, da v tujini določeni politiki precej dajo na nogomet. Kje vse se jim ta privrženost obrestuje, bi človek težko pokomentiral.

Dejstvo pa je, da v naši majhni Sloveniji ta praksa še ni uveljavljena, zato tudi predsednik Kučan ali kakšen vladni predstavnik ni bil prisoten, recimo, na finalu slovenskega nogometnega pokala za leto 1996. Seveda pa se lahko vprašamo, zakaj naj bi bil oz., iz kakšnih vzrokov naj bi politiki, takšnih ali drugačnih strank, hodili na nogometne tekme? V slovenski ligi deseterice še klubi niso jasneje politično definirani, saj nekateri od teh delujejo še po preživeli družstveni shematiki, tisti, ki se več ali manj privatizirajo, pa tudi ne želijo biti ne čmo ne rdeče, še manj pa zeleno obarvani. Vsak poskus v to smer je v zdajšnjem obdobju tranzicije skorajda obsojen na neuspeh.

Tako se v zadnjem času ruši skoraj levo obarvana SCT Olimpija, sredinska ekipa Publikuma in do nedavno od tega za desno obsojena ekipa Mag Korotana. Spregledati ne morem niti nejasno opredeljene ekipe Branik-Maribora, še najlažje pa bi lahko politično obarval, kot levo usmerjeno, ekipo Hita iz Nove Gorice. Ta klub tega niti ne prikriva in se po rezultatih pretekle sezone tudi na račun svoje »pravilne« naravnosti uspešno zopredstavlja zlonamernemu strankarskemu etiketiranju.

Če še enkrat omenim Mag Korotan, moram zapisati, da v preteklih sezonah ni bilo opaziti politične prisotnosti v tem klubu. Morda se je zazdelo, da bo v sezoni 1995/96 generalni sponzor revije Mag iz Ljubljane, gospod Danilo Slivnik videl pri tem kakšne osebne ambicije, pa jih očitno ni, saj se na Prevaljah ni pojavil na nobeni tekmi te ekipe. Tudi vodilni funkcionarji Korotana so ves čas izjavljali, da nimajo namena ustvarjati politične klime znotraj kluba. Res pa je, da je na začetku sezone 96/97 prišlo do odstopa prejšnjega generalnega sponzorja (baje desno usmerjenega), zdaj pa naj bi sponzorstvo prevzela levo usmerjena gospodarske ustanove in ustvarjale na Koroškem nov politično-nogometni kurz.

Takoj se zastavlja vprašanje posledic. Domnevam, da bo klub Korotan finančno boljše prosperiral, da se bo začela prepotrebna izgradnja nogometne tribune na Prevaljah in da bo končno na kakšen pomemben jesenski derbi prišel tudi župan občine Ravne-Prevalje, gospod Maks Večko. Prav z veseljem sem pred dnevi tudi prebral v občinskem glasilu poziv župana občine Dravograd, gospoda Rada Krpača, ki je pozval vsa podjetja in občane te občine, da bi gmotno in tudi drugače podprli nogometnega drugoligaša v Dravo gradu. Verjamem, da mu zato ni bilo potrebno biti kaj posebej politično navdahnjen (strankarsko), pa tudi mislim, da na račun tega poziva ne bo koval kakšen bodoči politični kapital. Povsem na zaključku naj zapišem, da bi moral po svoji vesti že v naslovu zapisati Nogomet in politika, se dotakniti nogometnih razsežnosti in veliko manj političnih zakulisij, ki neusmiljeno in vztrajno vdirajo v koroški nogometni vsakdan. □

Mežiški

»povej in se zmedi«

V občini Mežica so z velikim začudenjem sprejeli novico, da je Upravna enota Ravne na Koroškem 25. maja letos izdala lokacijsko dovoljenje družbi Aero-Lastic Europa, ki namerava na Glančniku pri Mežici proizvajati poliuretanske kolesne obroče. In kot je že napovedal župan Janez Praper, so se v Mežici v zakonitem roku na izdano lokacijsko dovoljenje na naslov Ministrstva za okolje in prostor tudi pritožili. Začudenje na izdano lokacijsko dovoljenje je bilo v Mežici toliko večje, saj so menili, da bo upravni organ upošteval odločitev občanov Mežica na referendumu 11. februarja letos, na katerem je 75,25 odstotka volivcev glasovalo proti izgradnji te tovarne. O dejstvu izglasovanega referenduma obveščajo tudi pristojno ministrstvo in v svoji pritožbi pojasnjujejo, da je občinski svet na osnovi volje občanov, izražene na referendumu, pričel postopek spremembe prostorsko ureditvenih pogojev, po katerih na tem prostoru ne bi smeli organizirati proizvodnje, ki uporablja kot surovine predpolimere diizocianata in poliolo.

POMISLEKI OBČINE MEŽICA

Na seji 23. februarja letos pa je na osnovi 29. člena Zakona o varstvu okolja občinski svet območju občine Mežica določil status ogroženega okolja, predpise okrog uveljavitve tega statusa pa bodo izdelali po mednarodnih kriterijih eko standardov ISO 14000. Občina ima na izdano lokacijsko dovoljenje vrsto pripomb. Pišejo namreč, da odpadnih voda iz te proizvodnje ne bi smeli čistiti v komunalni čistilni napravi, ker niso pojasnjeni vplivi teh surovin na delovanje bakterij. Po mnenju občine Mežica bi bilo treba te vode čistiti

v obratni čistilni napravi. Dodajajo, da ne vedo, kje namerava podjetje prati posode za surovine, saj jih v obratu ne smejo, na področju Koroške pa takšnih pralnic ni.

Občina še vedno ni dobila odgovora, kam bo podjetje šlo z odpadkom (škartom), ki nastaja pri tej proizvodnji.

V času »zorenja«, to je takrat, ko reakcije še vedno potekajo, je tudi produkt poliuretanski obroč samovnetljiv, kar je po mnenju Mežičanov investitor zamolčal, inšpektorji pa tega očitno ne vedo. Trdni poliuretanski odpadki veljajo za posebne odpadke in jih

ni možno odlagati skupaj s komunalnimi odpadki. Skratka, v Mežici pravijo, da okoljevarstvene rešitve načrtovane proizvodnje niso takšne, da ne bi prizadele pravic in pravnih koristi tretjih oseb, ki jih je verificiral referendum. Upravna enota Ravne na Koroškem je v postopku izdajanja lokacijskega dovoljenja pridobila tudi strokovna mnenja ustreznih institucij. V Mežici menijo, da mariborski Zavod za zdravstveno varstvo ni primerna ustanova, saj je ta zavod za investitorja že prej pripravil strokovno mnenje. Torej so v svojem drugem mnenju ocenjevali svoje prvo mnenje.

SPOR KREUH - ŽUPAN

Svetnik Jože Kreuh, ki je bil tudi pobudnik za razpis referenduma, pa pravi, da gre pri izdaji lokacijskega dovoljenja za nedopustno napako. Kreuh dodaja, da je občinski svet na seji 7. junija sprejel sklep, da mora Komunalno podjetje, katerega soustanovitelj je občina Mežica, pred izdajo soglasja za priključek na vodovod in kanalizacijo pridobiti mnenje občinskega sveta Mežica. Komunalno podjetje Prevalje pa je 11. septembra družbi Aero-Lastic izdalo pozitivno mnenje za

odvoz tehnoloških odpadkov, ki nastanejo pri tej proizvodnji. Gre za mnenje, da bi lahko vozili smeti na odlagališče na Holmcu, vendar o tem pogodba ni bila podpisana.

29. septembra lani je družba Aero-Lastic pozvala Komunalno podjetje Prevalje, da potrebujejo njihovo soglasje k lokacijski dokumentaciji, ki pa ga prevaljska komunala ni izdala in je 6. oktobra lani obvestila družbo Aero-Lastic, da splošnega soglasja za ureditev te proizvodnje niso izdali zaradi sklepa občinskega sveta Mežica. To je potrdil tudi direktor KPP Ernest Blatnik, ki se je začudil, da so lahko v lokacijskem dovoljenju pisali o soglasjih njihovega podjetja, kar ne drži, in tudi napovedal pritožbo na izdano lokacijsko dovoljenje. To pa še ni vse. Poliuretanski obroč je ponovno razvnel tudi občinski svet Mežice. Jože Kreuh je na občinskem svetu protestiral, ker v svojem ugovoru na izdano lokacijsko dokumentacijo občina ni opisala tudi dejstev, da investitor ni razpolagal z vsemi dovoljenji. Na tej točki sta se precej ostro besedno spopadla tudi nekdanja zaveznika, svetnik Jože Kreuh in župan Mežice Janez Praper. □ (mp)

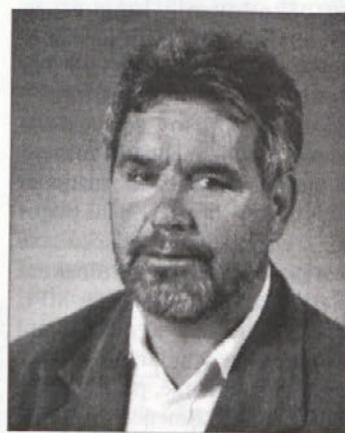
»Dokončni NE za Aero-lastic«

TUDI IZVEN MEŽICE JE POZNANO, DA JE NAJVEČ AKTIVNOSTI, VKLJUČNO Z ZBIRANJEM PODPISOV ZA REFERENDUM, PROTI POSTAVITVI TOVARNE POLIURETANSKIH OBROČEV VODIL JOŽE KREUH, LASTNIK ZNANE GOSTILNE EDLVAJS. OB ZADNJIH DOGODKIH SMO GA ZAPROSILI ZA IZJAVO:

Gospod Kreuh, na zadnji seji občinskega sveta ste imeli precej oster dialog z županom Janezom Praperjem. Kaj je botrovalo takšni ohladitvi odnosov med vama?

Že na februarjski seji je občinski svet sprejel sklep, kaj se lahko v občini Mežica pri postavljanju industrijske proizvodnje še dela. Opredelili smo, da morajo biti vsi posegi v skladu z mednarodnimi eko standardi ISO 14000. Ker je Mežica ekološko ogrožena, je prepovedano vsako nadaljnje zas-

trupljanje kraja. Na moje insistiranje je bil sprejet konkreten sklep glede prepovedi proizvodnje poliuretana. Občina vseh teh argumentov in zahtev ni dala v celoti naprej, za kar krivim gospoda župana. Tudi pozneje, v zadnji pritožbi občine, ni bilo jasno definirano stališče občinskega sveta. Če se ne bi sam spustil v raziskovanje in končno dobil originalno dokumentacijo na Komunalnem podjetju Prevalje, se zadeve še zdlaj ne bi razpletle. Ker je tudi občina Mežica lastnik

Jože Kreuh

komunalnega podjetja, niso smeli preko obljube, da brez našega soglasja ne bodo dali pozitivnega mnenja o odlaganju nevarnih odpadkov. Gospod župan pa tudi po prejemu teh dokumentov ni reagiral in jih ni predložil k pritožbi, čeprav sem mu jih pravočasno dostavil.

Kako se bo zadeva s poliuretanskimi obroči po vaše razvijala naprej?

Po tem nespornem dokazu, da ni vseh potrebnih soglasij, se inve-

Prevalje, oktober 6. 1995
Številka: 108-a/95

AEROLASTIC EUROPA
62392 MEŽICA
Glavnik 3

Zadeva: IZDAJA SOGLASJA

Sporočamo vam, da vam splošnega soglasja za ureditev proizvodnje poliuretanskih kolesnih obročev nismo izdali zaradi sklepa občinskega sveta Mežica, ki je menja, da mora sodelovati pri končni odločitvi o proizvodnji poliuretana v Mežici.

Pripominjamo, da je Občina Mežica ena izmed ustanoviteljic našega podjetja.

KOMUNALNO PODJETJE
s.e. PREVALJE
Direktor KPP:
Ernest BLATNIK

Faksimile dokumenta zavrnitvi soglasja

stirorji tovarne poliuretanskih obročev dokončno umikajo in že prodajajo halo. Menim, da sem opravil za Mežico zgodovinsko delo, saj pri tem ne gre le za poliuretano. Dokazali smo, da smo dovolj močni, da preprečimo kakršnokoli dodatno onesnaževanje našega kraja. To velja tudi v prihodnje, če bi kdorkoli želel pri nas delati s škodljivimi snovmi. Spomnimo se samo na predloge,

da bi v mežiških rovih odlagali jedrske odpadke in podobno. Da smo uspeli, pa ni le moja zasluga. Za pomoč se zahvaljujem Vanji Karner, Meti Vinkl, in Zoranu Mlakarju. Zasluge za to ima tudi direktor komunalnega podjetja Ernest Blatnik, ki je bil pripravljen izročiti originalne dokumente.

Očitno je, da imate velik vpliv na javno mnenje v Mežici. Stališča ljudi

najbrž tudi dobro poznate. Kako so občani reagirali na dejstvo, da je bilo za postavitev tovarne poliuretanskih obročev kljub referendumskemu ne izdano lokacijsko dovoljenje?

Ljudje so bili ogorčeni, tudi do te mere, da so bili pripravljeni na državljansko nepokorščino, vključno s fizičnimi obračunavanji nad nepovabljenimi gosti.

So pa tudi takšni, ki imajo drugačno mnenje. Na vas so leteli tudi očitki, da ste proti odpiranju novih delovnih mest.

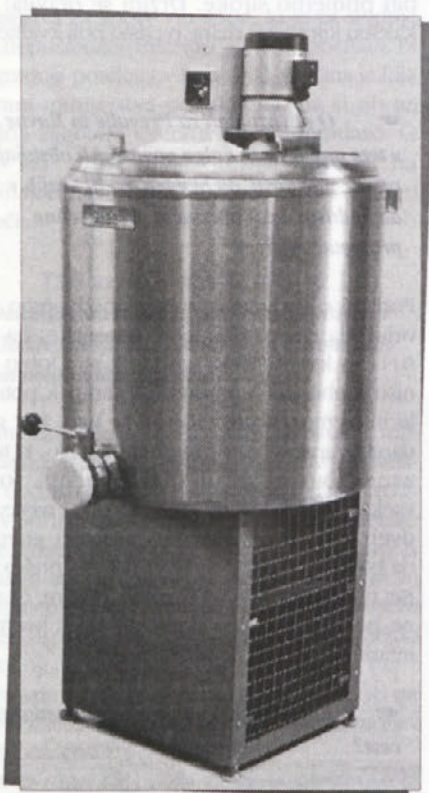
Pojavile so se razne govornice - da sem proti vsakemu razvoju

gospodarstva v našem okolju in podobne neumnosti. Ta natolcevanja so čista laž. Sem za razvoj lesne in kovinske industrije, kot je to opredeljeno v pripravljenih spremembah prostorsko-ureditvenih pogojev v občini Mežica. Nisem pristaš teze, da se mora zapreti naša topilnica. Delam v smeri, da MPI dobi državni denar za sanacijo ekološke obremenjenosti, da bo proizvodnja ekološko sprejemljiva. To so resnična dejstva. Sicer pa mi pokažite gostinca, ki bi bil tako nor, da bi bil proti gospodarskemu razvoju kraja, v katerem ima gostilno. □

FOTO IVKO
Čečovje 6, Ravne
☎ 20 342

Samo pri nas **profesionalno** in kvalitetno.
Fotografiranje poročne slovesnosti.
Posebej priporočamo fotografiranje v ateljeju!
IVKO - kvaliteta, ki se vidi

**8% POPUST
V MESECU
JULIJU**

BAZENI ZA HLAJENJE MLEKA

Raven kakovosti je odvisna od ravni kakovosti najslabšega člana v proizv. ciklu. Naši bazeni za neposredno hlajenje mleka vam omogočajo doseganje najvišje kakovosti pri predelavi mleka. Izkoristite priložnost ugodnega nakupa.

NIEROS METAL d.o.o.
Tovarna opreme
Gmajna 55, Slovenj Gradec
tel. 0602/42-041
fax: 0602/43-806,44-078

Maks Večko, župan občine Ravne-Prevalje:

Gradimo tudi stanovanja

OBČINA RAVNE-PREVALJE JE PO ŠTEVILU PREBIVALCEV NAJVEČJA OBČINA NA KOROŠKEM. GOTOVO JE, DA SO PROBLEMI PRI ZAGOTAVLJANJU OSNOVNIH POTREB OBČANOV, KI SE REŠUJEJO Z LOKALNO SAMOUPRAVO, V TAKI OBČINI DRUGAČNE NARAVE KOT V KATERI MANJŠI, KI SMO JIH SKOZI POGOVORE Z ŽUPANI V NAŠEM ČASOPISU LETOS ŽE PREDSTAVILI. V PREJŠNJI ŠTEVILKI SMO OBJAVILI OSNOVNA IZHODIŠČA ZA DEJAVNOST OBČINE RAVNE-PREVALJE, KI SO JIH PRIPRAVILI V NJIHOVH STROKOVNIH SLUŽBAH, TOKRAT PA SMO ZA KOMENTAR POPROSILO ŽUPANA MAKSA VEČKA.

Gospod župan, v programu dela za leto 1996 ste v občinski upravi zapisali, da boste kandidirali na javnih natečajih za pridobitev republiških sredstev, predvsem za izvajanje nalog na področju komunalnocestnega gospodarstva. Ali ste, in koliko, teh sredstev od republike že pridobili?

Pri vseh teh natečajih je tako, da mora občina zagotoviti večino sredstev, republika pa sodeluje v manjšem delu, če pridemo v program. Kandidirali smo za republiška sredstva za rekonstrukcijo lokalne ceste Čečovje-Šrotnek v predračunski vrednosti 45 milijonov tolarjev in dobili 10 milijonov republiških sredstev. Letos in drugo leto pričakujemo iz tega naslova še 11,5 milijona SIT, kandidirali smo z investicijama v rekonstrukcijo ceste v Šentanel (vrednost del je ok. 35 milijonov SIT) in ceste Prevalje-Leše (60 milijonov SIT).

Dodatno smo od republike zagotovili 18 milijonov tolarjev za sofinanciranje izgradnje kanalizacijskih sistemov - izgradnjo »kanala L« na Ravnah od trga do kinodvorane, kandidirali pa smo tudi pri ekološkem razvojnem skladu RS za dokončanje izgradnje plinifikacije in toplifikacije na območju naše občine. Preko komunalnega podjetja smo pri pristojnih ministrih prijavi tudi investicije za ločeno zbiranje odpadkov in sanacijo smetne jame.

Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev pa iščemo tudi druge možne vire. Tako smo med drugim sprejeli odlok o pobiranju komunalne pristojbine na mejnem prehodu Holmec za tovorna vozila, ki prehajajo mejo na našem območju.

V občini je kar nekaj še nedokončanih investicij, ki ste jih pričeli že v preteklih letih, kot na primer sanacija smetne jame na Lokovici, kolektor »kanal L« Suha na Ravnah, fazna izgradnja pokopališča Barbara in drugo. Kakšno je trenutno stanje pri urejanju teh zadev oziroma kako daleč ste z dokončanjem del?

Dokončanje začetih investicij je naša prioriteta naloga. Pri investicijah, ki jih omenjate, sta vsaj dve, ki jih ni mogoče končati takoj, ampak so investicije na daljši rok. Urejevanje odlagališča odpadkov je že ena takih stvari, pri pokopališču Barbara pa se k problematiki

Maks Večko

finančnih sredstev priključuje tudi problem nerazčiščenega lastništva. Tudi pri »kanalu L«, to je kanalizacijski vod ob potoku Suha na Ravnah, sedaj predstavlja največjo oviro razčiščenje lastninskih odnosov.

Odlagališče odpadkov na Lokovici ne bo preneslo dolgotrajnega odlaganja. Ali so že izdelani načrti za novo odlagališče, ali morda razmišljate in se dogovarjate za skupno odlagališče odpadkov za Koroško?

Pri odlagališču odpadkov imamo rešitev, ki pomeni nadaljno petletno odlaganje. V tem času, sem prepričan, pa bomo morali priti do dokončane dolgoročne rešitve. V to rešitev vlučujem dogovor o lokaciji z večjim številom občin, da bi se čimbolj približali merilom ministristva za sofinanciranje, to pa je odlagališče za območje, ki pokriva minimalno 45.000 prebivalcev.

Naj dodam, da so idejni načrti za novo odlagališče pri nas izgotovljeni.

Če ostaneva še malo na področju komunale - kako komentirate zaplete pri registraciji Komunalnega podjetja Prevalje kot skupnega javnega podjetja vseh treh občin v Mežiški dolini oziroma kakšni so zadržki

občin za polno delovanje skupnega podjetja?

Zapletov pri skupnem komunalnem podjetju za občine Mežiške doline ne bi želel komentirati. Dejstvo je, da se je občina »ma, v zadnjem času pa tudi Mežica, odločila stopiti na tem področju na samostojno pot.

Gospod Večko, znano je, da ste že kot predsednik občinske skupščine pred leti dosti energije vložili v popravilo cest. Kakšno je sedanje stanje na naših cestah in kaj bi bilo treba prednostno urediti?

Področje cest v občini je nikoli dokončana tema. Cest, ki bi jih bilo potrebno »prednostno« urediti, je v naši občini, pri sedanjih finančnih sposobnosti občine, gotovo za deset let dela. Ob taki perspektivi so narekovaji ob besedi prednostno gotovo upravičeni.

Zdi pa se mi upravičeno poudariti, da ob gradnjah cest, ki se jih lotevamo, vztrajam, da morajo biti gradnje kvalitetne in ceste morajo biti primerno široke. Držim se pravila: raje kakšen kilometer manj, pa tisto bolj kvalitetno.

O obvoznicah za Prevalje in Ravne se v tem prostoru že dolgo govori. Ali obstajajo realne možnosti, da bi v teh dveh krajih v doglednem času uresničili prepotrebne prometne rešitve?

Podatki o dnevnem prometu nedvomno govorijo, da obvoznici, ki jo omenjate, pa tudi širša in kvalitetnejša cesta skozi Dobjo vas, niso muha naših prebivalcev, ampak potreba, ki bi se morala uresničevati že jutri. Ker gre v danih primerih za državno investicijo, je težko zanesljivo govoriti o dokončnih rokih, vsekakor bi bilo potrebno začeti v naslednjih dveh letih. Prognoze rasti prometa govorijo, da bo skozi Dobjo vas leta 2015 šlo preko dvajset tisoč avtomobilov dnevno. Mislim, da se to ne bo zgodilo. Prej bomo doživeli prometni infarkt!

Kaj pa vzdrževanje gozdnokamionskih cest?

Najprej naj rečem, da vse ceste, ki jih uvrščamo v to kategorijo, niso samo gozdne

ceste, ampak veliko več: omogočajo prebivalcem okoliških krajev vsakodnevni stik z dolino, omogočajo njihov gospodarski obstoj in podobno. Zato je poleg spremenjenega odnosa do zagotavljanja sredstev zelo pomembno tudi priznanje dejanskega statusa cest. Za občino bi to pomenilo tudi nove zelo pomembne naloge, vendar se temu ne bi smeli izmikati.

Za ceste, ki imajo ta trenutek status gozdnih cest, pa naj povem, da smo od sredstev, ki jih država namenja občini za te ceste (15 milijonov), letos samo za zimsko pluzenje potrošili več. Perspektiva vzdrževanja potemtakem sloni samo na sredstvih, ki jih občina dodatno namenja za te ceste in na pripravljenosti nekaterih prebivalcev, ki živijo ob njih in so zanje življenjskega pomena, da tudi sami storijo nekaj zanje. Občinski prispevek bo zato usmerjen tja, kjer taka pripravljenost obstaja.

Občina ima precej načrtov za investicije v dograjevanje šolskega standarda na Ravnah, Prevaljah in v Kotljah. V vašem programu pa je tudi priprava projektov za izgradnjo nove telovadnice pri Gimnaziji Ravne. Ali ni ta investicija v domeni države?

Na Ravnah poteka izgradnja prizidka pri Ož Prežihovega Voranca. Naslednja investicija je predvidena na Prevaljah, in sicer je to izgradnja šolske telovadnice pri osnovni šoli. Idejni načrti so pripravljene in so dobili soglasje Ministrstva za šolstvo in šport, ki bo gradnjo sofinanciralo. Sedaj smo v fazi izbire projektantov za izvedbene načrte. Gradnja naj bi bila zaključena v naslednjem letu.

Po končani gradnji na Prevaljah naj bi se lotili šole in telovadnice še v Kotljah.

Gradnja telovadnice pri Gimnaziji je zadeva Ministrstva za šolstvo in šport, ki je za srednje šole neposredno pristojno. Kolikor poznam, bi naj gradnja potekala v letu 1998. Občina je bila s strani ministrstva povabljen, da si ob tej gradnji zagotovi eventuelen nadstandard. O tem bo pravočasno tekla beseda na občinskem svetu, ki je pristojen za takšno odločitev.

Tudi sanacijo atletske steze na ravnem stadionu sofinancira ministrstvo za šolstvo in šport. Kakšno stezo oziroma stadion bomo s tem pridobili?

Športni zavod se je ob razpisu Ministrstva za sofinanciranje izgradnje športnih objektov v slovenskih občinah prijavil z več projekti. Od teh predlogov so uspeli s projektom sanacije atletske steze. Projekt predvideva sanacijo odvodnavanja atletske steze, izgradnjo tampona, asfalt in končno prekritje z umetno maso. Ministrstvo sodeluje pri sofinanciranju prekritja z umetno maso, ostalo pa bi morali zagotoviti doma. Ker v proračunu ni sredstev za ta namen, se potrebna sredstva sedaj poskušajo pridobiti od donatorjev oz. sponzorjev.

Atletska steza naj bi bila zgrajena s šestimi tekmovalnimi pasovi, s površinami za skoke,

mete itd. Če bo zadeva uspela, bi s tem pridobili enega boljših atletskega stadionov v Sloveniji. Naj povdarim, da bi s tem podprli tudi našo Gimnazijo, ki si je s pridobitvijo koncesije za športno gimnazijo odprla novo, dodatno perspektivo, atleti Koroškega atletskega kluba, ki so v mladinskih kategorijah v slovenskem vrhu, pa bi dobili bistveno boljše pogoje za delo.

Katere investicije še načrtujete na področju družbenih dejavnosti in splošnega standarda?

Nedokončana investicija nadgradnje prevaljskega Družbenega doma kliče po nadaljevanju. Dosedanja prizadevanja prodati prostore niso bila uspešna. V okviru teh aktivnosti se je pokazalo, da bi bilo vendarle mogoče s prostori tržiti, če bi bili izgrajeni. Interesentov za najem je bistveno več kot pripravljenosti za odkup. Zato je naša naloga, da poiščemo sredstva ali sofinanserja za dokončanje gradnje in prostore ponudimo v najem.

V pripravi so tudi načrti za sanacijo ravnenskega kulturnega doma. Načrte potrebujemo zaradi morebitne prijave projekta na razpisih ministrstva za kulturo.

Na isto ministrstvo računamo tudi pri sanaciji ravnenskega gradu oziroma študijske knjižnice. Stavba je v takem stanju, da je temeljitejši poseg nujno potreben, sredstev v ta namen pa občinski proračun nima.

V okviru odgovora na to vprašanje bi rad omenil tudi naša prizadevanja pri gradnji stanovanj. Po dolgih letih popolnega zatišja v stanovanjski gradnji smo vendarle uspeli nekaj premakniti tudi na tem področju. Občina trenutno končuje šest masardnih stanovanj v Prežihovi ulici na Ravnah, koncu gradnje se bliža adaptacija bivšega samskega doma Štavenika na Dobjem dvoru, še v tem mesecu pa naj bi začeli z gradnjo stanovanj na Prevaljah. Gre za novogradnjo - nadaljevanje gradnje bloka, v katerem je A banka. Sredstva za te gradnje pridobivamo iz kupnin za prodana stanovanja, iz dela stanarin za občinska stanovanja, uspešno pa smo zaprosili tudi za kredit pri slovenskem stanovanjskem skladu.

Stadion Korotana na Prevaljah je še vedno na mrtvi točki in se ga med ljudmi že prijemlje ime »Samajama«. Slišati je celo, da sami niste najbolj naklonjeni nogometu in da od vas ni pričakovati večjih aktivnosti za nadaljevanje gradnje tribun na Prevaljah. Koliko je v teh govoricah resnice?

Tribuno stadiona na Prevaljah gradi nogometni klub. V dogovoru

z njim bo občina po končani gradnji lastnik garderobnih in sanitarnih prostorov za športnike, medtem ko so vsi ostali prostori namenjeni za prodajo. Svoje lastništvo nad omenjenimi prostori bo občina poplačala z odstopom dodatnih površin, namenjenih za servisne površine stadiona (parkirni prostori), s komunalno infrastrukturo, razliko do dogovorjene vrednosti pa tudi v obliki plačila. Naj povem, da smo tik pred tem, da svoje obveznosti v celoti izpolnimo. Zato se mi trditev o nenaklonjenosti nogometu zdi strel v prazno; tam, kjer je dovolj aktivistov, mi preprosto ni potrebno biti zraven, delam tam, kjer je moj angažma potrebnejši.

Pred dnevi je nogometne delavce na Ravnah precej vznemiril nedodelan odnos med občinskim zavodom za šport kot lastnikom ravnenskega stadiona ter nogometnima kluboma Fužinar in Korotan kot uporabnikoma igrišča. Kakšen je status NK Fužinar, ki je vendarle matični klub na Ravnah, glede uporabe oziroma upravljanja s tem igriščem?

To je drugo vprašanje v tem intervjuju, namenjeno nogometu.

Zdi se mi potrebno reči, da je ob omenjenem konfliktu šlo predvsem za nesporazume oz. rivalstvo med dvema nogometnima kolektivoma. Zdi se mi prav, da je športni zavod Korotanu v trenutku, ko obnavlja svoje površine, omogočil štirinajstdnevno vadbo na ravnem igrišču, saj gre navsezadnje za klub iz naše občine. Najbolj prav pa bi seveda bilo, če bi se funkcionarji obeh klubov znali sami pogovoriti in najti rešitev.

Gospod župan, kako bi komentirali izjavo predsednika sveta občine Ravne-Prevalje Marijana Berložnika, da ta občina ni obvladljiva, ker je prevelika? Znano je namreč, da ste bili ob referendumu za novo občino med najbolj vnetimi zagovorniki skupne občine za kraja Ravne in Prevalje.

Izjave ne bi komentiral. □

V. Močnik

SVETUJEMO, PROJEKTIRAMO IN IZVAJAMO DELA NA PODROČJU ARHITEKTURE IN GRADBENIŠTVA

PREŽIHOVA 24, 2390 RAVNE NA KOROŠKEM, tel./fax: 0602 23 631

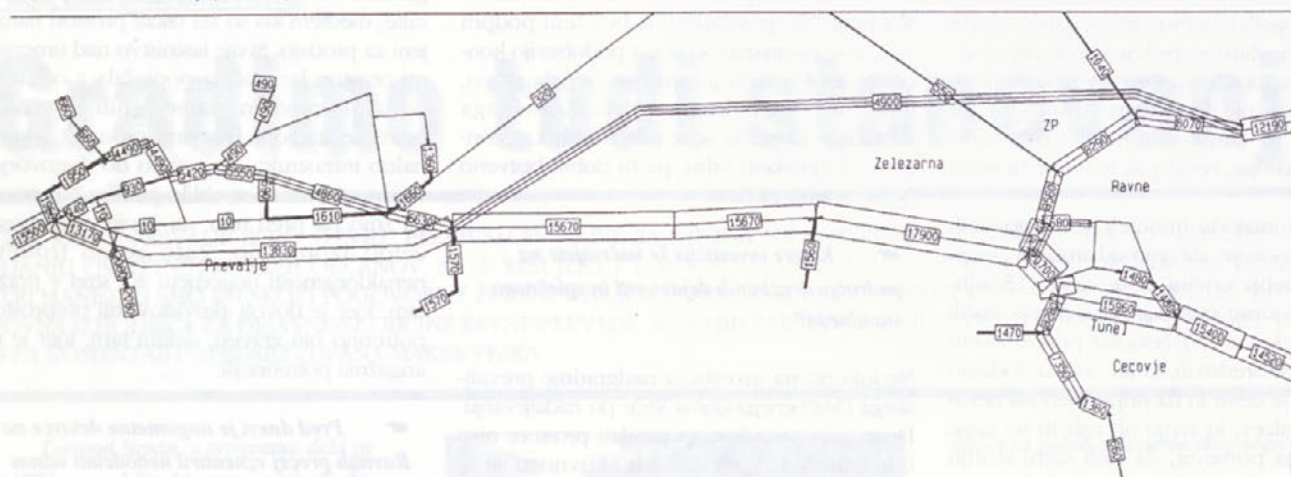
ARHITEKTNI STUDIO VARIA
PROJEKTIRAMO:

vse vrste gradbenih objektov; stanovanjskih, poslovnih, proizvodnih adaptacije, revitalizacije, prenove, zunanje ureditve notranjo opremo stanovanjskih in poslovnih prevzamemo investicijski inženiring (priprava investicije - projek - izvedba - predaja z uporabnim dovoljenjem)

POSEBNA PONUDBA!

ČE STE PRED DILEMO, KJE POISKATI PRIMEREN **TIPSKI PROJEKT** ZA VAŠO NOVO STANOVANJSKO HIŠO, JE NAŠ STUDIO PRAVI NASLOV. MED ŠTEVILNIMI SODOBNIMI NOVIMI TIPSKIMI PROJEKTI BOSTE PRAV GOTOVO NAŠLI SEBI PRIMERNEGA!

PS Ravne - Prevalje, Var.2, PLDP (voz/dan); L.2015 - total - tunel in obvoznica

Iz prometne študije za obvoznici Prevalje in Ravne

Prometno problematiko na območju Raven na Koroškem predstavlja na eni strani vodenje regionalne ceste R 341B Ravne - Kotlje, ki sedaj prometno neustrezno poteka preko starega mestnega jedra, katerega bi bilo nujno zapreti za celoten promet, da bi se s tem pridobila ustrezna kvaliteta življenja v centru Raven.

Za rešitev tega problema je izdelana tehnična dokumentacija za vodenje nove regionalne ceste po zahodnem robu centra v **predoru pod Čečovjem**. Poleg te rešitve se pojavlja tudi ideja, da bi se izvedla obvoznica vzhodno od mesta.

Naslednji prometni problem je vodenje prometa v območju Prevalj, kjer do sedaj izdelane študije kažejo na možnost vodenja

regionalne ceste R 341 Holmec - Dravograd po novi **trasi južno od Prevalj**.

V okviru te prometne študije so bile analizirane tri variante cestnega omrežja.

Varianta 1 predvideva novo regionalno cesto R 341B na zahodnem robu centra v predoru pod Čečovjem, pri tem pa se popolnoma zapre za promet Trg svobode. Ostale cestne povezave ostanejo nespremenjene.

Varianta 2 vključuje omrežje iz variante 1, poleg tega pa je predvidena nova trasa ceste R 341 v poteku severno od železarske ob železniški progi, nato prečka obstoječo cesto R 341 na vzhodnem robu

mesta Prevalj in se nadaljuje južno od mesta in reke Meže ter se zahodno od Prevalj priključuje na obstoječo regionalno cesto.

Varianta 3 vključuje celotno omrežje iz variante 2, s tem, da je dodana še vzhodna obvoznica Raven.

Za vsa tri variantna omrežja so bile izdelane prometne napovedi za leti 1995 in 2015. Poleg tega je bila izdelana prometno-ekonomska ocena upravičenosti izgradnje dvopasovne obvozne ceste s predorom pod Čečovjem.

Rezultati prometnih obremenitev so prikazani v grafičnih prilogah in predstavljajo povprečni letni dnevni promet v vozilih na dan (PLDP). Glavne značilnosti rezultatov so naslednje:

Prva varianta kaže, da ima dvopasovna obvoznica s predorom v letu 2015 predvideno obremenitev 15.960 vozil na dan. Za izgradnjo te obvoznice je bila računana interna stopnja donosnosti (ISD). Investicija za novo regionalno cesto pod Čečovjem v dolžini 712 m, računana po cenah DDC d.o.o. iz marca 1996, znaša 699.831.000 tolarjev, s predorom dolžine ca. 200 m. Visoka investicija daje ISD 4,08%. Ta stopnja donosnosti sicer ne izkazuje neposredne upravičenosti izgradnje obvoznice, vendar izgradnja predora omogoča zaporo starega mestnega središča,

kar naj bi bil odločujoč element za realizacijo te investicije.

Druga varianta kaže, da je južna obvoznica Prevalj prometno atraktivna, saj pritegne nase 70% celotnega prometa skozi Prevalje. Na cesti skozi Prevalje pa se obremenitve zmanjšajo na ok. 5.000 vozil na dan, s čemer lahko ta cesta dobi vlogo tipične mestne ceste ali ulice. Obvoznica Raven severno od Železame ni prometno upravičena, ker pritegne nase le 20% celotnega prometa oz. 5.000 vozil na dan. Taka količina pa ne opravičuje investicije v to novo cesto.

Tretja varianta ima v glavnem enake karakteristike kot varianta 2. Vzhodna obvoznica Raven pa pritegne nase le ok. 20% prometa v smeri sever-jug skozi Ravne. Ker je izvedba predora ne glede na izgradnjo vzhodne obvoznice nujna zaradi potrebe mesta (zapora Trga svobode), se postavlja vprašanje upravičenosti gradnje nove ceste vzhodno od Raven za evidentno nizke obremenitve 2.100 oz. 5900 vozil na dan v letu 1995 oz. 2015.

Analiza mirujočega prometa kaže, da so **problemi parkiranja** razmeroma enostavno rešljivi oziroma, da je za celotno območje centra mesta Raven potrebna izgradnja le ene garažne hiše na območju južno od Trga svobode in zahodno od potoka Suhe, s kapaciteto 300 parkirnih mest. □

Na zgornji grafični prilogi smo objavili drugo varianto rešitve prometa za kraja Prevalje in Ravne na Koroškem, ker je glede na prometne napovedi (obremenitve) najbolj aktualna. Številke kažejo predvideno gostoto prometa na posameznih cestnih odsekih.

Od leve proti desni: Irena Fasvald, Simon Terpotec, Tatjana Bučman, Sebastjan Slemenik, Janja Jug in Faik Bajrami

»» Zdaj pa na morje ...««

OB PREHODU V POLETJE JE NORMALNO, DA RAZMIŠLJAMO, KAKO IN KJE BOMO PREŽIVELI DOPUST. NAČRTOV JE VELIKO, NEKATERI NA MORJU, DRUGI V PLANINAH, MNOGI PA BODO DOPUSTOVALI KAR DOMA. TUDI MI SMO NAKLJUČNE BRALCE PREPIHA POVPRŠALI, KJE BODO PREŽIVELI DOPUST.

IRENA FASVALD, novinarka
Koroškega radia:

»Ravno sedaj se je po dolgih dneh končno pokazalo sonce, ki sem ga prišla loviti na balkon. Vzbuja mi spomine na morje, ki je zame pač asociacija na letni dopust. Užila ga bom v mesecu avgustu, saj lani, ko sem zibala dojenčka, na morje nisem šla. Zdaj je moj mali nadobudnež že tako velik, da bo morja in vse, kar prijetnega prinaša, tudi vesel. Vsekakor pa zame ni dopusta, če ne spremenim okolja in ne pozabim na radio - koroški, seveda.«

SIMON TERPOTEC, vodja prodajalne
Poljana:

»Če človek celo leto pridno dela, mu je vsaj nekaj počitka še kako potrebno. No, jaz nameravam svoj letni dopust (s svojo boljšo polovico op.p) preživeti nekaj dni na slovenski obali. Zdi se mi, da morje dobro dene, zato si seveda želim lepega vremena, da se bom vrnil zagorel. Če bo dopusta še kaj ostalo, ga bom izkoristil še

kako drugače.«

TATJANA BUČMAN, gostinski tehnik,
Pameče pri Slovenj Gradcu:

»Letošnji dopust bomo z družino preživeli na Debelem rtiču. Tu smo doslej dopustovali že trikrat in všeč mi je, ker so dopustniške cene izredno vabljive in ugodne. Želim si, da bi nas vseskozi spremljalo lepo in toplo vreme, kajti takrat ima človek nekaj od dopusta.«

SEBASTJAN SLEMENIK, študent
ekonomije, Tomaška vas:

»Ker sem študent, je denarja za dopust bolj malo. Letos ne bom šel nikamor. Vse proste dneve bom porabil za študij, moral bom pomagati doma pri obnovi hiše. Mislim, da bodo ti dnevi prav tako lepi in zanimivi. Če bo kaj časa še na razpolago, bom za kakšen dan skočil v planine.«

JANJA JUG, kemični tehnik, Mežica:

»Z družino bomo letos letovali na Pagu. Tu smo bili že trikrat in nam je izredno všeč.

Lahko se pohvalim, da smo letos za dopust dobili toliko regresa, da si bo lahko vsak po svoje privoščil prijeten oddih. Zato nam ni bilo treba posebej »šparati« denarja.

FAIK BAJRAMI, tesar, Dravograd:

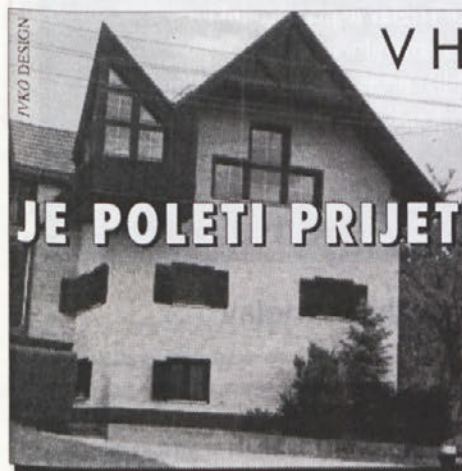
»S svojo družino hodim na letni dopust v Crikvenico. Tam smo bili že desetkrat in

zdi se mi, da je najlepše. Otroci si morja izredno želijo, zato jim je treba željo izpolniti. Za letošnji dopust sem varčeval celo leto, saj veste, da je vse izredno drago. Če pa se človek le odloči za morje, moraš imeti denar. Seveda pa si želim v času dopusta lepo vreme.«□

F. Jurač

JOŽE SILVA KREUŠ
Breg 13, Mežica, tel.: 35 694

sušiče
EDLYAS

V HIŠI Z MONTAŽNO FASADNO OBLOGO

IZOFAS

JE POLETI PRIJETNO HLADNO, POZIMI PA BO TOPLO

PROIZVAJA IN PRODAJA:

☎ 0602 85 230, 85 640

SE PRIPOROČAMO!

Pokojnina po vaši meri.

Ali se zavedate, da boste za svojo bodočo socialno varnost morali poskrbeti tudi sami?

Prostovoljno pokojninsko zavarovanje
Zavarovalnice Triglav vam omogoča ravno to: premišljeno naložbo v bodočo socialno varnost, glede na vaše plačilne zmožnosti in pričakovane potrebe.

Prostovoljno pokojninsko zavarovanje
Zavarovalnice Triglav je prvi produkt na slovenskem zavarovalnem trgu, ki je po kvaliteti in obliki primerljiv s prostovoljnimi oblikami pokojninskih zavarovanj v Zahodni Evropi.

Prostovoljna
pokojninska zavarovanja

 zavarovalnica triglav

Pogovor z direktorjem GP Košenjak Antonom Vrtičem

Vztrajnost premaga vse ovire

CENTER TRABERG JE ODPRL VRATA, USPEŠNO POSLUJE TUDI ISTRABENZOVA ČRPALKA, KI SO JI NEKATERI ŽOLČNO NASPROTOVALI

V dravogrski športni hali je završalo, ko je voditelj na prireditvi ob odprtju poslovno športnega centra Traberg parafraziral misel Dostojevskega, rekoč: «Če bi se na poti k cilju začeli ustavljati, da bi kamenjali vsakega psa, ki je lajal na nas, centra Traberg ne bi zgradili nikdar!» Ostrina teh besed izdaja, da še ne tako davna nasprotovanja in razprtije, tako značilne za Dravograd, ne morejo biti zlahka pozabljene, tudi če je vsemu navkljub cilj dosežen. Zgraditev Traberga, - da je do tega vendarle prišlo, sta si močno prizadevala direktor GP Košenjak **Anton Vrtič** in župan **Rado Krpač**, ki je s številnimi pogajanjmi uminjal žogo na strani nasprotnikov - se je konec koncev izkazala kot pridobitev, na katero so Dravograjčani čakali in si jo tudi zaslužijo. Sicer pa je o Trabergu v pogovoru za Prepilj Anton Vrtič povedal marsikaj zanimivega.

• **Na Koroškem so družbene gostinske firme po osamosvojitvi Slovenije šle rakovo pot, tako De profundis in hotel Merx na Ravnah in hotel Peca v Črni, podjetje Košenjak pa se je v Dravogradu lotilo zavidljive naložbe v center Traberg. Od kod ta vna?**

• Ko smo zaradi denacionalizacije starega hotela Košenjak izgubili skoraj eno tretjino delovnih mest in s tem dobršen del prometa, sodelavcev nismo mogli pustiti na cesti niti se nismo mogli zanašati, da bomo preživeli s preostalo dejavnostjo. Tako smo se v času, ko je večina podjetij razvijala in investicijsko mirovala v pričakovanju lastninskega preoblikovanja, odločili uresničiti staro razvojno ambicijo - postaviti nadomestni hotel.

• **Večkrat smo lahko slišali, da so načrti že obstajali za časa prejšnjega direktorja.**

• Vodenje firme sem prevzel leta 1983. Tedaj je bila to čista gostinska firma. Takoj na začetku sem videl, da s samim gostinstvom ne bomo mogli živeti, zato smo šli v soinvestorstvo pri gradnji brezcarilnskih prodajaln na Viču in v Libeličah skupaj z Emono Obala Koper. V obeh imamo 50 odstotni delež. Po osamosvojitvi, ko se je začela privatna iniciativa, je bilo še bolj jasno, da nas gostinstvo ne bo reševalo. Res so bili v predalih načrti in večina soglasij za sedanji Traberg že od začetka osemdesetih let. Ne vem iz kakšnega razloga se tedaj gradnje niso lotili. Mi smo pač prišli do spoznanja, da bo nadaljnji razvoj mogoč samo v okviru lastnih zmognosti in sposobnosti. Ko smo se v GP Košenjak lotili investicije v Traberg, smo ugotovili dvoje: da je namreč škoda prostora samo za hotel, (celoten kompleks meri 15.000 kvadratnih metrov) in da sami tega ne znamo, zato smo iskali partnerje. OMV Istrabenz je bil zelo pomemben partner zaradi prispevka v infrastrukturo. Prav tako pa tudi drugi, ki so že pred začetkom gradnje izkazali resen interes za odkup poslovnih prostorov. Preden je na zemljišču Gradis Ravne pogljal stroje, smo imeli zagotovljen odkup za 60 odstotkov prodaji namenjenih površin v centru Traberg.

• **Črpalka je bila hud kamen spotike. Okoli 300 podpisnikov je temu močno nasprotovalo. Pritožbe so šle na različne naslove, tudi na vrhovno sodišče. Zakaj so vam tako nasprotovali?**

• Zaradi nasprotovanj se je gradnja zavlekla, kar nam je

Anton Vrtič

povzročilo finančno škodo v višini okoli 800 tisoč mark. V resnici pa še danes ne vem, zakaj so bila nasprotovanja. V nasprotnem taboru so se obračali na vrtičkarje, teh je bilo okoli 400 na zemljišču sedanjega Traberga, nekaj je bilo tudi sosedov, ki so jih uspeli prepričati, da so zavračali gradnjo. Mi smo imeli samo načrte in odločnost, da vztrajamo. Nekaj tožb je bilo umaknjenih, vseeno pa je prišlo do ene obravnave na vrhovnem sodišču in na ministrstvu za okolje, vendar so bili nasprotniki zavrnjeni, ker je bilo ugotovljeno, da smo ravnali prav. Okoli 90 odstotkov tistih, ki so podpisovali peticijo, danes razmišlja drugače. Okoli sto se mi jih je osebno opravičilo. Vsi najbrž ne obžalujejo svojega početja, večina pa in tudi mi smo prepričani, da je bila naša odločitev pravilna.

• **Kaj vse obsega center Traberg, koliko je veljala naložba?**

• Naložba nas je kot investitorje veljala 600 milijonov tolarjev. Večino lokalov, namenjenih prodaji, smo že prodali, 12 jih je še na voljo. Želimo jih prodati čimprej. Če ne bo šlo drugače, tudi na leasing ali pa se bomo sami lotili v njih nove dejavnosti. Na črpalki in v hotelu Traberg je dobilo delo 30 ljudi, večinoma novih, vendar nismo odpustili nikogar od sodelavcev, za katere moram reči, da so me vseskozi podpirali.

V sklopu centra je bencinska črpalka OMV Istrabenz, ki jo imamo v najemu, samopostrežna trgovina, kava bar in avtomatska avtopralnica, v slednja dva objekta smo sami investirali. Hotel B kategorije ima 63 ležišč, sodobno kuhinjo, restavracijo, sejno dvorano, kava bar, dva letna vrtova. Večji, ki bo imel 150 sedežev, bo urejen v avgustu. Imamo še nočni klub z okoli 70 sedeži. Ni takega tipa, kot so si nekateri predstavljali. Skušali bomo gostom ponuditi programe za vsak okus. Nastopali bodo estradni umetniki, različni ansambli, čarodeji, nekaj bo tudi striptiza. Gene so enkrat višje kot v restavraciji, vstopnine pa ne bo.

• **Menda ste ga imenovali Al Capone. Čemu to nasprotje v primerjavi z imenom hotela Traberg?**

• Ime ima svoj pomen. Nasprotniki gradnje centra Traberg so nas v člankih nazivali z Al Caponejem in njegovo bando. Naj bo v spomin na tiste, ki so nas tako imenovali.

• **V Dravogradu je Košenjak najmočnejša firma na področju gostinstva, kar pomeni, da resne konkurence ni. Ali je to lahko konkurenca drugim na Koroškem?**

• Gradili smo zato, da bomo preživeli. Vsak razvoj vleče naprej. Na hotele v drugih občinah ne gledamo kot na konkurenco, temveč jih vidimo v vlogi partnerjev. Menim, da bomo vsi preživeli, čeprav na Koroško prihaja premalo turistov. Imamo kaj pokazati in ponuditi, samo izkoristiti tega ne znamo. Napačna pa so pričakovanja, da bo gostinstvo vodilo turizem, saj ne more biti organizator in izvajalec hkrati.

• **V preteklosti gostinstvo na Koroškem ni imelo posebne veljave, deloma tudi zato, ker je funkcioniralo kot podaljšana roka delavskih menz. Kako si gradi veljavo danes?**

• Gostinstvo je zahtevna panoga, vendar žal podcenjena. Za minulo obdobje je značilno, da smo razvijali industrijo, marsikaj drugega pa zanemarili, med drugim tudi gostinstvo. Mladega, sposobnega človeka je še zmeraj mnogim žal, če se odloči za ta poklic, zato se težave začenejo že s kadri. Pri nas ni tako kot v Španiji ali Italiji, kjer so ponosni, če imajo v družini gostinca. Čas je, da začnemo o tem temeljito razmišljati. Zaradi naravnih danosti imamo izredne možnosti, da na področju gostinstva postanemo cenjeni in iskani, vendar bo morala država za to več storiti. Investicijsko gledano, je država odsotna in kot investitor v gostinstvo ostanem sam v vlogi navadnega kreditjemalca na vsaki banki.

• **Podjetje Košenjak se ne obnaša tako kot država, znano je namreč, da ste kraju precej pomagali. Kaj vse je bilo storjeno?**

• Od kar sem v firmi, nosi naš kolektiv precejšnje breme pri razvoju Dravograda. Precej denarja smo namenili izgradnji objektov, dejavnostim in društvom. Pred dvema letoma smo skupaj z Emono za izgradnjo mrliške vežice prispevali 5 milijonov tolarjev. Tudi zoper to je bilo 15 podpisnikov. Pri ribiškem domu smo sodelovali s 3 milijoni tolarjev. Tudi sponzorstvo pogosto sprejememo. Dravograd lahko računa, da bo tako tudi v prihodnje, takoj ko si opomoremo od naložbe v Traberg, kjer nas bremeni še močan kredit.

• **Ob letošnjem občinskem prazniku 4. juliju ste prejeli občinsko priznanje, na otvoritvi Traberga pa so vas Dravograjčani zasuli s čestitkami.**

• Vesel sem, da sem bil predlagan za občinsko nagrado, ker pa sem jo prejel že leta 1991, je bil predlog spremenjen. Zahvaljujem se predlagateljem in vsem Dravograjčanom, ki so nas bodrili in z udeležbo na otvoritvi dokazali, da so objekt sprejeli. Ogromno ljudi bi moral naštet, ki so pomagali, da je bil cilj dosežen. Med njimi je bila tudi moja družina, ki mi je dve leti trdno stala ob strani. □ Zlatka Strgar

TAB smelo v zrela leta

TRIDESET LET NI VELIKO, PA TUDI MALO NE. LE KOLIKO OD 1300 PODJETIJ NA KOROŠKEM BO DOČAKALO TAKŠNO STAROST ALI PREŽIVELO TAKŠEN RAZVOJ, KOT GA JE DRUŽBA TOVARNA AKUMULATORSKIH BATERIJ MEŽICA (TAB D.O.O.), KI JE V TREH DESETLETJIH PRERASLO V NAJPOMEMBNEJŠE PODJETJE V ZGORNJI MEŽIŠKI DOLINI?

Gre za podjetje, ki zaposluje 390 delavcev, letna realizacija presega 36 milijonov mark, to je podjetje, ki je v tem koncu prvo pridobilo ISO standard in prvo podjetje, ki se pripravlja na osvojitve ekološkega standarda ISO 14001. Dovolj razlogov torej za Prepihov intervju z direktorjem podjetja TAB diplomiranim inženirjem **Antonom Krajncem**. Ob takšnem okroglem jubileju je tudi priložnost za pogled v preteklost, ki jo je direktor Krajnc takole povzel:

«Osnova slovenske akumulatorske industrije je bil podpis licenčne pogodbe s švedskim Tudorjem. V okviru rudnika Mežica smo po zamisli takratnega direktorja Gregorja Pungartnika nameravali razvijati akumulatorsko industrijo na treh lokacijah: v Mežici, mariborski Vesni in zagrebški Muniji, slednji podjetji sta takrat bili pod streho mežiškega rudnika. Munija se je odcepila leta 1968 in prvotni program je tako propadel.

Med tovarno akumulatorskih baterij Mežica in Vesno je takrat prišlo do delitve dela v tej smeri, da smo v Žerjavu večinoma delali industrijske baterije in baterije za namensko proizvodnjo, v Vesni pa starter baterije. Vesna, takrat še »mežiška«, je leta 1970 veliko delala za prvo vgradnjo za podjetje Fiat, leto za tem pa je pričela proizvajati tudi za francoski trg. Leta 1976 je Vesna dobavljala starter baterije za vse francoske tovarne in je za prvo vgradnjo obvladovala kar polovico tega tržišča. Ta trg so pričeli izgubljati po letu 1986, leta 1987 pa se je Vesna tudi odcepila od rudnika Mežica. Seveda so s to odcepitvijo nastale vrzeli tudi znotraj TAB-a, saj smo Vesni dobavljali svinčev prah in mrežice. V TAB-u pa smo se že takrat pripravljali program za baterije z vezanim elektrolitom, bilo je okoli leta 1988, vendar smo se po odcepitvi Vesne odločili za proizvodnjo Topla starter baterij. S Tudorjem je Vesna prekinila licenco leta 1976, saj je pri razvoju prišla tako daleč, da te licence niso več potrebovali. Na področju industrijskih baterij pa smo lahko prenehali z licenco leta 1980 in se oprli na lastno znanje ter razvoj.»

Po letu 1990 je prišlo do velikih sprememb tudi znotraj rudnika Mežica. Kako daleč ste s programom lastninskega preoblikovanja?

«Z lastninjenjem smo pred koncem in računamo, da bomo v dveh mesecih pridobili še drugo soglasje. Lastniki bodo poslej trije: 41-odstotni lastnik bodo delavci in bivši zaposleni v rudniku Mežica, 32 odstotkov bo imel holding Rudnik Mežica in 27 odstotkov skladi. Iščejo partnerja

Anton Krajnc, direktor družbe TAB

Posnetek: Franc Jurač

oziroma želimo si takšnega solastnika, ki bi imel 51 odstotkov in v podjetju ne bi iskal le dobička, ampak razvijal to proizvodnjo, da bi zdržali v ostrem bolju s konkurenco.»

Ali je ta konkurenčnost pričela v zadnjih letih pešati?

«Na tem področju je konkurenca izjemno velika in konkurenčnost z leti pada. Rast produktivnosti v zadnjih letih ni bila tako hitra kot rast plač. Posebej iz držav združenja CEFTA prihaja velika konkurenca in naša realizacija na zaposlenega je v primerjavi s temi državami prenizka. Tačas v TAB-u dosegamo 90 tisoč mark na zaposlenega na leto, konkurenca pa ob nižjih plačah od 110 do 130 tisoč mark na zaposlenega. To vemo, vendar kaj narediti? Na eni strani je rešitev v večji proizvodnji in produktivnosti, na drugi strani pa manjšanje zaposlenosti ob enaki proizvodnji. V Mežiški dolini, kjer je velik problem pomanjkanje delovnih mest, pa slednji ukrep ne bi bil najboljši. Mi si prizadevamo ohraniti the 390 delovnih mest, da bodo postala trdna in perspektivna.»

Omenili ste že število zaposlenih. Zanima nas tudi, kakšno realizacijo načrtujete v tem letu.

«V letošnjem letu načrtujemo proizvodnjo med 360 in 370 tisoč starter baterij in okoli 4800 ton industrijskih baterij. Celotna realizacija bo vrjet-

no dosegla 36 milijonov mark, od tega 80 odstotkov v izvozu. Industrijske baterije največ kupujejo v Italiji, tržišče za starter baterije pa je pretežno Rusija.»

V zadnjem času je veliko govora o usodi predelave starih akumulatorskih baterij v podjetju MPI. Kakšna je vaša odvisnost in navezava z žerjavsko topilnico?

«Podjetje MPI je za nas gotovo zelo pomemben dobavitelj svinca in svinčevih zlitin, saj od njih kupimo okoli 60 odstotkov surovin. Ker smo sosedje, imamo dobavo »just in time«, manjša je obremenjenost naših obratnih sredstev, seveda pa je pomembno tudi vprašanje reciklaže starih akumulatorskih baterij, saj bi v nasprotnem primeru morali iskati kakšno drugo topilnico. Ukinjanje te proizvodnje bi za TAB pomenilo izgubo tiste prednosti, ki jo zaradi bližine in prisotnosti topilnice na našem dvorišču še imamo pred konkurenco. Seveda pa stari akumulatorji niso le problem reciklaže, kot se to pogosto omenja. Ti akumulatorji postajajo na nek način surovinska baza države in o teh strateških vprašanjih se mora odločati država.»

Svojčas je imel TAB tudi probleme z visoko strokovnimi kadri. Danes menda ni več tako.

«Ko sem leta 1976 prišel v to podjetje, sem bil prvi diplomirani inženir, danes zaposlujemo 16 diplomiranih inženirjev. Pred dvajsetimi leti in še kasneje je za visoko kvalificirani kader bila najbolj zanimiva ravenska železarna, zato smo si morali kader ustvarjati sami. Danes imamo dober potencial, visoko izobraženi strokovnjaki so v povprečju stari manj kot 35 let in mladi imajo drugačne ideje, so bolj prodorni in nase pripravljeni prevzeti več rizika. In to je za podjetje dobro.»

V zgornji Mežiški dolini ste bili pred letom dni tudi prvi, ki ste pridobili certifikat kakovosti ISO 9001, na Koroškem ste bili takrat drugi s tem certifikatom, kar pomeni, da vam kakovost ni tuja.

«Certifikat ISO 9001 smo pridobili lani in v tem času smo uspešno prestali tri revizije. Sedaj pa smo si zadali že novo nalogo; v dveh letih bi radi osvojili še ekostandard ISO 14001. Pridobitev tega standarda pa je bistveno težja. Smo v skupini osmih podjetij v Sloveniji, ki so se odločila, da v dveh letih skušajo pridobiti ta standard. Proizvodnja po teh standardih je za nas namreč nujna, sicer je na evropskem trgu ne bomo dobro odnesli.» □ (mp)

Vsi Radeljski župani

Vsi dosedanja radeljski župani v družbi s poslancem Mirkom Toplerjem.

Če odštejemo nekaj KLO-jevskih let in hitrih povojnih sprememb po letu 1945, se je na županskem prestolu prestolu donedavne občine Radlje vendarle zavrtelo samo pet županov. Vsak je v svojem času pustil za sabo tudi takšne ali drugačne spomine. Če bi jih danes v precejšnji časovni odmaknenosti povprašali, bi vendarle lahko vsak položil na mizo katerega od svojih uspehov.

Silvo Lasnik - prvi z leve, je županoval v času največjih administrativnih gospodarskih usmeritev.

Plan je bil vse in izvajanje naloga številka ena! Čeprav je mož prišel neposredno iz partijskega krmila, bi mu realni poznavalci le težko očitali kakšno posebno pravovernost, za tisti čas in sistem je znal biti kar med bolj tolerantnimi. Kot smo dobro poznali delavci javnega obveščanja, se je znal vsaj na štiri oči izjemno človeško pogovoriti in ni znano, da bi za hrbotom delal drugače.

Naslednji prav tako prihaja s političnega prizorišča, z nekoliko tršo roko, prvi z desne, **Žarko Žigon**.

Župan v nič kaj prijetnem času tozdiranja in reorganizacije kmetijske politike, gradnje šol in v prvih samoprисpevno-referendumskih časih.

Viktor Seitl, drugi z desne, je bil prvi, ki je nekako pariral komplekse večvrednosti takoimenovanih »večjih« koroških občin, ki je upal glasno povedati, da smo največji, seveda po obsegu na Koroškem, vendarle Radeljčani, da pomenimo družbenoekonomski potencial in je uveljavljal nove pozicije. Je širokih pogledov glede razvoja, gradi še danes poznano »Seitl-štrase« - cesto na Radeljski prelaz. Je bil tudi dokaj učinkovit poslanec, škoda, da v skupini, ki je gradila tisto »Slovenija včeraj, danes, jutri«.

Peter Krajnc, tretji z desne. Izrazito brez slehernih političnih izkušenj ali zaslonbe. K sreči v času nekakšnega gospodarskega razvoja. Mož je prišel iz gospodarstva, po rodu vsaj izkustveno dobro pozna kmetijstvo, in to se je v času županovnja tudi poznalo. Domala zlomila ga je politika in po enem mandatu se je umaknil zopet v gospodarstvo.

Peti je današnji župan občine Radlje **Herman Tomažič**. Še vedno velja za moža širokega obzorja, z občutkom za ljudi in trdo kožo, če se že spusti v politične dialoge. Slučajno se ga drži sloves »zadnjega moža«. Na krmilo še skupnega župana občine Radlje ga pripelje večina glasov. To vsekakor ni slučajno, težko bi mu očitali kakršenkoli centralizem.

Vedno pa je imel rad vsaj nekaj bolj po svoje in k sreči se je to večkrat izkazalo tudi kot racionalno. Bil je tudi »likvidator« bivše občine Radlje, tudi tu je bil torej zadnji mož. Želimo lahko le, da se sedanja občina Radlje ne bo razdelila na več občin.

Vmes ima Herman še uspešno »skup držanje« in vodenje Delavske univerze, Radia, bifeja in še kaj, tudi za to je bilo treba imeti močan povezovalni faktor. □

k.valt

Ko so sodelavci letos pripravili tisto lepo oddajo, ki postaja tudi že tradicionalna, »Zvoki radia Radlje«, je le malokdo vedel, da hkrati pričenjajo tudi lepo, pomembno obletnico, 35 let dela ene prvih slovenskih lokalnih radijskih postaj. Niti ni toliko pomembno, kako je vznikla, kakšne porodne krče in otroško dobo je preživljala. Pomembno pa je, da je prav posebej v tistih prvih šestdesetih v tem okolju odigrala pomembno informativno, kulturno in vzgojno nalogo.

Nikoli, tudi v časih najbolj trdih uredniško-političnih prijemih, ni postala kakšno občinsko politično trobilo niti nikoli ni bila razglasna postaja. Že od samega začetka v letu 1961 je imela svojo skupino preudarnih, četudi neizkušenih programskih ljudi, ki so imeli hrbtnice in tudi dovolj politične modrosti za kmarjenje med čermi takratne splošne politike. V tehniškem smislu so se tu vsekakor najgloblje vpisali **Albin Verdnik**, **Marjan Fortič** in poznani radioamater

35 let Radia Radlje

Miheu iz Slovenj Gradca. Predolg bi bil seznam, če bi danes naštevati vrsto ljudi, prvih snemalcev, napovedovalcev, korektorjev, tehnikov in drugih, ki so po cele noči v improviziranih studiih ali stanovanjih pripravljali prve poiskusne in ta prave oddaje. Ure in noči dela, preprostih montaž, da smo potem za nekaj minut slišali »Tu je radio Radlje«.

V redakcijskem smislu moramo omeniti enega od prvih, oziroma prvega odgovornega urednika, takrat še inženirja, danes **dr. Franca Pečnika**, domačina in dokaj smelega človeka. Dolga leta je radio preudarno vodil **Zlatko Ogrinc**, žena **Vida** pa si je s svojo oddajo »za dom in družino« prigarala najdaljši delovni

staž in trajanje neke tematske oddaje. Kaj kmalu je bila med nautarnejšimi oddajami mladinska, ki je dolga leta potekala z enakim avizom in geslom »Naša misel in delo«. Žal je nova generacija opustila nekaj, kar se tako dobro prijelo.

Tisti čas so bili tudi na osrednjem radiu le v glavnem dogodki Ljubljane in kvečjemu še večjih mest. Podeželje, skoraj kot da ga ni. Od tu pa smo, enako tudi Slovenjgradčani, kaj kmalu pričeli pošiljati naše vesti v eter preko osrednje radijske hiše. Kasneje se vključujemo še v TV in hitreje kot drugi ali vsaj sočasno postanemo slovenski medijski prostor, ki je silil tudi v druge oblike in je klical k decentralizaciji, in uspeval.

Radio je dajal in daje korajžo za mnoge ustvarjalne oblike. Koliko lepih glasbenih nastopov, gostovanj Avsenikov in drugih ansamblov najbrž sploh ne bi bilo v teh krajih. Pa oddaje Pokaži kaj znaš, brez vsakega ozvočenja, vendar v eter. Koliko kulturnih oddaj, od spisov, črtic, pesni. Marsikomu je bila to prva spodbuda, kanček samozaupanja, za mnoge prvo vabilo, prvi korak k pisanju.

Povedati je treba, da temu radiu, enako kot danes, nikoli ni bilo lahko z denarjem. S pomanjkanjem so sodelavci plačevali svojo samostojnost, kajti denarne pipe so bile v drugih rokah. Najbrž so prav vsi sodelavci, soustvarjalci programov vse do danes dali in dajejo del sebe v programe, ki jih mnogi z uživanjem in ponosom poslušamo. Vzgojili smo vrsto ljudi, ki so in nas še lahko zastopajo, ki vodijo tudi zahtevne javne oddaje, enako ali boljše kot v mnogih večjih centrih. Tudi to je radio! □

-kw

Pred zimo na ekranih

Ko brnijo kamere

Folklorna skupina Mute je končala snemanja spleta ljudskih plesov in šeg. Scenarij je pripravil prof. Mirko Ramovš, snemalno delo pa je opravila ekipa Slovenske televizije. V pozni jeseni bomo prispevek videli v programu.

Prvi posnetki so bili narejeni pri kmetu Kopinu, za tem pri Knezu, večina plesov pa pri Hermanu na Mlakah. Zaključni kadri, vključno s pritrkovalci so bili posneti pri cerkvi Sv. Primoža nad Muto. Ob tem velja omeniti neverjetno pripravljenost ljudi, da so poma-

Počitek v premoru snemanja

gali plesalcem in vrsti drugih ustvarjalcev, da so lahko čimbolj normalno dokončali delo.

Ob zaključku je profesor Ramovš, ki velja za slovenskega strokovnjaka s tega področja, dejal, da imamo čudovito uigrano in delovno skupino, na katero smo lahko ponosni in s katero je lepo delati. «Imate izjemno lepe, skrbno izdelane noše in v ekipi je volja.»

V bistvu gre za nadaljevanje in dokončanje ideje iz raziskave dr. Marije Makarovič (ob pomoči domačinov) o nošah, gre za

končni filmski zapis o že skoraj pozabljenih plesih in šegah tega območja, ki jih je raziskala in zapisala Teja Ropoša, in tudi za predstavitev dela šeg, ki jih je zapisal Ludvik Mori, v knjigi «Noše, plesi in šege», ki je bila nedavno slovesno predstavljena na Muti. Skupaj so omenjeni avtorji, skupina in mnogi drugi, ki so pomagali, ustvarili lepo in za kulturno identiteto pomembno delo. Del posnetega dela smo si lahko v obliki videoposnetka že ogledali. □

k.vatl

Koroške dečve

Ansambel ROSA je dočkal svoj velik trenutek: izid prve kasete z naslovom **Koroške dečve**. Promocija kasete je bila 14.06.1996 v restavraciji Name v Slovenj Gradcu.

Avtorja skladb sta Igor Podpečan in Bojan Zeme, tekstopisci pa Vera Šolinc, Irena Budna in Slavko Vetrh.

Rosa je mlad ansambel s povprečno starostjo 19 let. Člani ansambla so: **Andrej Švab** - harmonika, **Matej Švab** - kitara, vokal, **Jani Repnik** - trobenta, **Mitja Repnik** - klarinet, **Sandi Verhnjak** - bas, vokal in pevkva **Natalija Verboten**.

Veseli so svoje prve žetve, zahvaljujejo se svojim staršem, ki so jim trdno stali ob strani. □

Ibiza v Javorje

Glavni dobitek izžrebanih vstopnic na sejmu Prezenta je prejela 21-letna študentka **Aleksandra Grabner** iz Javorja pri Črni na Koroškem. Nagrado sta prispevala direktor Prezente **Franc Krebs** «STS» s.p. in **Leasing Lampret** (Jože Lampret), ki sta srečni dobitnici avto tudi izročila. Aleksandri so se tako uresničile želje, da se bo v Ljubljano, kjer študira na pedagoški fakulteti, vozila z lastnim avtomobilom. □

S.H.

MALI OGLAS

Prodaj otroški sedež za namestitev v avtomobilu.
☎ 0602 23 - 445

Predsednik države Milan Kučan je nazdravil začetku štehanja in vsakemu konjeniku stisnil roko

Državnike, druge goste in domačine je pozdravil gostitelj, črnjanski župan Franc Stakne

Najevska lipa 1996

V ozadju: Vsa napreznja koroškega poslanca in podpredsednika državnega zbora dr. Vladimírja Toplerja so bila zaman; koroške grče so zmagale tudi v športni panogi, ki se ji reče vlečenje vrvi

Predsednika vlade Janeza Drnovška je na srečanju pod lipo zastopal obrambni minister Jelko Kacin, ki je bil tudi slavnostni govornik

Minister Dular in predsednik demokratov Peršak se navažata na holcarsko delo - z več vaje bi vlekla žago v pravo smer

Koroška pesem je, kot vedno, navdušila prisotne državnike in domačo javnost

Domačini so bili prehud nasprotnik za prisotne državnike v »športnih igrah«, tako tudi v dirki na hoduljah ali »berglah«, bi rekli po naše

**TRGOVSKO
PODJETJE ZILA
SLOVENJ GRADEC**

Šolska ulica 2
Tel.: 0602 41 127
Fax: 43 756

Poslovalnica

KONFEKCIJA

Glavni trg, Slovenj Gradec
in zgornja etaža

BLAGOVNICA - Mislinja

V teh dneh Vam nudijo poletni program modne konfekcije
SCALA - ZARJA Petrovče po izjemnih akcijskih cenah.

Ženske bermudke so že za	2.100,00 SIT
Dolge poletne hlače	3.575,00 SIT
Moške hlače že za	5.100,00 SIT

Poleg tega imajo v teh dneh v obeh poslovalnicah na voljo
še posezonsko znižanje cen čevljev.

Obiščite jih - zagotovo boste zadovoljni!

ZILA DANES - ZA VAŠ BOLJŠI JUTRI

IVKO DESIGN

partnersko podjetje

- proizvodnja montažnih podplatov
- proizvodnja termoplastičnih granulatov
- posredovanje v zunanji trgovini

CARINSKA CONA DRAVOGRAD

Otiški vrh 25a
62370 Dravograd
tel.: 0602 45 131
fa: 0602 41 631

IVKO DESIGN

30 let

30 let

Tovarna Akumulatorskih Baterij
MEŽICA - SLOVENIJA

Po najnovjši tehnologiji proizvodimo:

BATERIJE BREZ
VZDRŽEVANJA ZA ZAGON
AVTOMOBILOV

BATERIJE SEKUN-
DARNEGA TIPA ZA HOBI
PROGRAME

TRAKCIJSKE BATERIJE P3
NAMENJENE KOT VIR ENERGIJE ZA POGON
VILČARJEV, LOKOMOTIV in DRUGIH
DELOVNIH STROJEV

STACIONARNE BATERIJE - STA-
NAPAJANJA V PRENOŠNE KOT REZERVNI VIR
NAPAJANJA V RAČUNALNIŠKIH, TELEKOMU-
IN HELIKOPTERSKIH BATERIJE TER

IN HELIKOPTERSKIH BATERIJE TER
BATERIJE ZA OKLOPNA VOZILA

IMAMO CERTIFIKAT
ISO 9001

KAKOVOST NAŠIH
AKUMULATORJEV
PRESEGA VAŠA
PRIČAKOVANJA

IVKO DESIGN

Tako je rasel Traberg

25. 03. 1995

16. 05. 1995

15. 06. 1995

02. 12. 1995

PŠK TRABERG

- hotel, nočni klub
- bencinski servis z avtopralnico
- pekarna Hlebček
- trgovine:
 - Emona Merkur
 - Emona obala Koper
 - Jeklotehna - Katja

22. 06. 1996

PŠK TRABERG

- Gospodarska zbornica
- Zavarovalnica
- Optika in frizerstvo Olga
- Studio Mediana: kozmetični in fitness program
- drugi butični lokali

SANJE SO POSTALE RESNIČNOST

Sosedski spor

Dušan Krebel, občinski svetnik in direktor Dimnikarskega podjetja Ravne, je na tajni seji občinskega sveta Mežica prišel v resni spor z **Ireno Mazej**, občinsko svetnico in direktorico podjetja TOM v stečaju. Irena bi rada z Alpom potovala na Škotsko, vendar je Dušan glasoval proti. Menil je namreč, da bi bila to vendarle prelepa nagrada za doseženo stanje v Tomu. Pri vsem tem je nerodno tudi, da sta Irena in Dušan v Mežici sosedata.

TOM je TAM

Kakšna je razlika med mežiškim **Tomom** in mariborskim **Tamom**? Razlike je le v sredini, to je v črkah O in A. Obema je skupno, da sta bila nekoč ponos, danes pa v stečaju.

Prejšnja oblast tudi uspešna

V Dravogradu so šele v zadnjem letu rešili vrsto stanovanjskih socialnih problemov, kar v prejšnjih štirih letih ni bilo mogoče. Vendar je tudi prejšnja oblast bila uspešna, seveda pri proizvodnji socialnih tegob, ne pri njihovem reševanju.

Bo govoril Heider?

V Slovenj Gradcu merijo napredek tudi v sejmu Prezenta. Prva dva sejma sta bila v kardeljanski občini, druga dva v mestni občini, prihodnja dva sejma bosta menda že v deželnem središču Koroške. Samo da na otvoritvi ne bi govoril **Joerg Heider!**

Vsakašna podobnost z menoj v zgoraj omenjeni zadevi je zgolj slučajnost...

Trenutna koruzna kriza po različnih prodajalnah kroji usodo tistih, ki jo potrebujejo, pač po svoje. Tudi trgovci v prodajalne Koroške kmetijske zadruge v Turiški vasi si jo očitno tako. Kupcu, ki si že rezervira dve borni vreči, jo pred nosom prodajo in mu potem »čisto svežo zalogo« ponudijo po novi ceni. Da te kap ...

Mag je Nag

Čuli smo, da Mag Korotan menda ne bo več Mag, glede na stanje v blagajni pa bi lahko bil samo še Nag Korotan.

Gluh in slep

Na tajni seji občinskega sveta Mežica, na kateri so reševali 2,7 milijona, ki jih je občina posodila podjetju TOM, so snemalcu **Darku Orlaču** zabičali, da mora biti v času trajanja seje gluh in slep. Brez komentarja.

Luknjo zasipali?

Nekateri krogi blizu Korotana govorijo, da bo gradbišče ob igrišču spet zaživelo. Zabrnili bodo tovornjaki, ki bodo zasipali luknjo. Če to drži, srčno upamo, da bodo zraven zasuli še kakšnega od akterjev projekta »Sama jama«.

Podhod za dvoživke

V Dravogradu bodo menda pri tamkajšnjem jezeru še letos gradili podhod za dvoživke. Podhod mora biti tako obilen, da bodo skozenj lahko zlezele tudi dvoživke na dveh nogah. Teh je v Dravogradu menda kar precej.

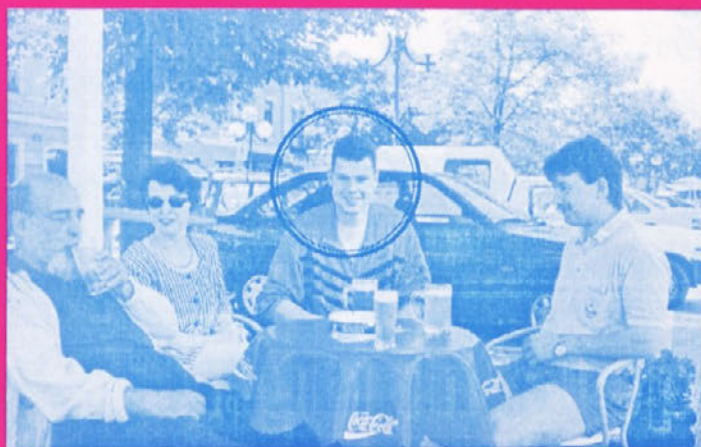

NAGRADNA IGRA:

POIŠČITE SE V PREPIHU

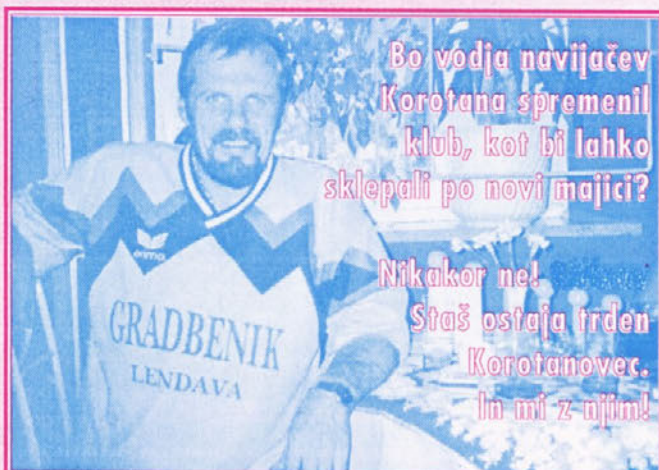
V teh vročih poletnih dneh se prileže tudi kozarec piva, tako kot družbi na naši sliki. Če se bo mladi gospod na naši sliki prepoznal in nam sporočil, kje je fotograf posnetek napravil, ga pri Zlatarstvu Pečnik v Slovenj Gradcu čaka nagrada. Še prej pa se mora oglasiti na našem uredništvu, kjer bo prejel nagradni kupon.

Zlatarstvo Pečnik na Glavnem trgu v Slovenj Gradcu prodaja zlat in srebrni nakit, vršijo tudi vsa popravila zlatnine. Stranke lahko pri njih kupijo tudi darilni bon.

IGRIŠČA SO OD VSEH!

Iz ne povsem zanesljivih virov smo dobili informacijo, da so oni dan na osrednjem mariborskem stadionu v Ljudskem vrtu pod Križmanovimi reflektorji v velikem naluvenapovedano opravili trening tekmo nogometaši **Železničarja**. Uprava **Branika Maribora** je sicer protestirala, ker v slabem vremenu igrišča niti sami ne uporabljajo, da ga ne bi preveč poškodovali, a po toči zvoniti je bilo prepozno. V skupni mestni občini pač lahko vsi mariborski klubi po mili volji uporabljajo vsa igrišča, kadar se jim zahoče, ker upravljaljskih razmerij nimajo točno opredeljenih. Vsaka podobnost z dogodki na ravnskem stadionu je lahko tudi naključna.

Bo vodja navijačev Korotana spremenil klub, kot bi lahko sklepali po novi majici?

Nikakor ne! Staš ostaja trden Korotanovec. In mi z njim!

Želeli ste, obupajte

Četrti julij ostaja praznik občine Dravograd, čeprav bi ga nekateri radi zbrisali iz zgodovine, drugi pa kar s koledarja.

Od kulta lahko živijo posamezniki, narodi nikdar.

Slovenjgraški trgovci in obrtniki niso uspeli s svojimi zahtevami po spremembi prometnega režima v mestnem jedru. Sami so si krivi, zakaj pa namesto peticije niso poslali mark.

Med Črno in Žerjavom stojijo ostanki najbolj točno postavljenega prometnega znaka v državi. Po znaku, ki je voznike opozarjal na padajoče kamenje, je očitno res padala toča kamnov.

Ravne baje nujno potrebujejo obvoznico. Kolikor so v zadnjih letih zavozili, bi bolj potrebovali - zavoznico.

Spolnost je zagotovo najbolj plodna oblika sodelovanja.

Kmetje iz okolice Črne in Mežice so dvignili glas zaradi zadnjega plinskega požiga svojih gozdov. Na prebivalce v gornji Mežiški dolini pa plini še naprej očitno zdravilno vplivajo, sa ni še nobeden zahteval odškodnine za svoje zdravje.

Spet je premalo denarja za koroške ceste. Česa vse Korošci ne imenujejo cesta?

V času dopustov celo Hrvati računajo na nas.

Štefka in dvojčki

Pri gostilni Regina v Podgorju so se tudi letos srečali dvojčki s področja države Slovenije. Vzdušje je bilo spet enkratno in vse kaže, da bo prireditve postala tradicionalna. Pokroviteljica srečanja **Štefka Kučan** se je med njimi, predvsem malčki, prav prijetno počutila. Velja pa tudi obratno.

Marjan pa zna

Zasebnik Marjan Slemenšek je nekoč mogočni firmi Ingrad iz Celja pokazal, kako se v novem sistemu sanirajo mostovi. Hitro in uspešno dela na Brančurnikovem mostu na Prevaljah, kjer je Ingrad poprej polovico mostu pacal po leta. Ingrad je večinoma imel na mostu dva delavca, oblečena v strgane trenirke in pošvedrane adidaske, ki sta na sveto jezo voznikov mahala enkrat v levo, drugič v desno. Na obeh tisoče voznikov je za ugled firme tudi prav, da primer-no obleče svoje delavce, pri čemer je Slemenšek spet lahko za zgled.

MERX Turistično gostinsko podjetje, p.o.

KOŠENJAK

Koroška c. 47, 2370 Dravograd

Tel.: 0602 83 073, 83 446

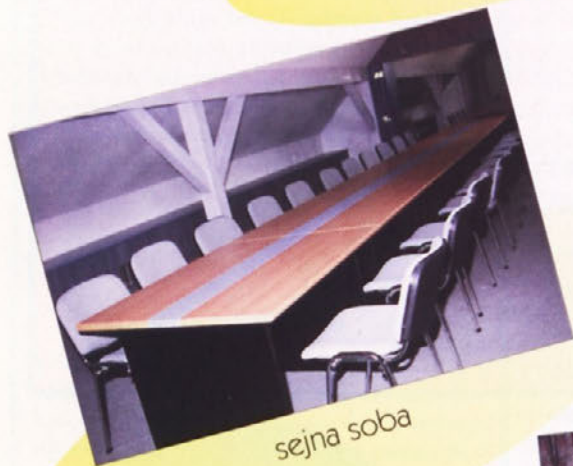
Fax: 0602 80 033

Tel. za hotel: 0602 84 440, 84 441, 84 442, 84 443

nočni klub

- ❑ 2 km od državne meje
- ❑ 1500 m², 62 ležišč
- ❑ sejna soba
- ❑ nočni lokal: 22⁰⁰ - 04⁰⁰
- ❑ bistro: 06⁰⁰ - 23⁰⁰

sejna soba

jedilnica

hotelska soba: telefon, mini bar, televizor - STV

- maslene pastete
- srnin medaljon in srnin svitek
- košutin medaljon
- druga divjačina
- ribje jedi
- file mignon Kralj Matjaž
- jedi za najmlajše

**Iz
kulinarične
ponudbe**

pestra ponudba

IBM**NEC****NOVELL***Microsoft***EPSON****Hewlett Packard**

Osn. plošča 5x86, CPU 133 Mhz, 4Mb RAM, 850 MB trdi disk, miška, PCI HDD/FDD + I/O krmilnik, disketni pogon 1.44 MB, SLO tipkovnica, SVGA grafična kartica 1 MB, ohišje mini tower, PHILIPS barvni monitor 14" NI, LR

OSEBNI RAČUNALNIKI

Osn. plošča PENTIUM, CPU INTEL 100 Mhz, 8 Mb RAM, 850 MB trdi disk, miška PCI HDD/FDD + I/O krmilnik, disketni pogon 1.44 MB, SLO tipkovnica, SVGA grafična kartica 1 MB, ohišje mini tower, PHILIPS barvni monitor 14" NI, LR

2.700 SIT na mesec

TISKALNIKI

3.300 SIT na mesec

EPSON Stylus Color IIs
Barvni inkjet A4

990 SIT na mesec

NEC Super Script 610+,
600/300 dpi, 6 stran/min

1.350 SIT na mesec

KREDIT DO 60 MESECEV!!!

GOTOVINSKI POPUSTI!!!

PLAČILO NA 3 ČEKE!!!

MULTIMEDIJA

CD ROM štirikratna hitrost
16 BIT stereo zv. kartica + SW
aktivni zvočniki, 8W

samo **18.500 SIT**

Cene so brez 5% prometnega davka!

MENTIS

0602 83 000, fax: 83 100

**NOVA
OPREMA**

TOVARNA OBLAZINJENEGA POHIŠTVA
62390 Slovenj Gradec, Pod gradom 4
Telefon (0602) 42; telefax 42 153

**NAJNIŽJE MOŽNE
CENE OBLAZINJENEGA
POHIŠTVA IN UGODNI
PRODAJNI POGOJI**

- 20%** popust pri nakupu sedežnih garnitur
- 25%** popust pri nakupu ležišč
- 30%** popust pri nakupu vzmetnic

INFORMACIJE:

Slovenj Gradec, Pod Gradom 4, ☎ 0602 44 185, 42 051
 Novo mesto, Košenice 65a, ☎ 068 321 674
 Divača, Lokev 189b, ☎ 067 67 615
 Ljubljana, Tbilisijska c. 83, 061 123 38 45

Triglav tenis v Turiški vasi

Zavarovalnica Triglav, Poslovna enota Koroška, je tudi letos organizirala tradicionalni teniški turnir dvojic na Letališču Koroškega areokluba v Turiški vasi. Na njem je sodelovalo 12 parov v starosti do 45 let in osem parov v starosti nad 45 let. Polfinalisti turnirja so se uvrstili na masters turnir

Triglav tenis '96 je ponovno pritegnil veliko število tekmovalcev

Triglav tenis 96, ki bo oktobra v Portorožu.

Zmagovalca v kategoriji do 45 let sta postala **Janko Štehar** in **Otmär Gačnik**, finalista pa sta še

Ivo Beliš in **Matjaž Geratič**. Pri starejših dvojicah je zmagal par **Janez Erhart** in **Viktor Vaupot**, finalista pa sta še **Janez Mlakar** in **Božo Štor**.

Da je bilo vzdušje na slovenjskem turnirju športno nabrušeno, kažejo tudi naši posnetki. □

Oto Slemenik, direktor Zavarovalnice Triglav za Koroško, prepeva svojo najljubšo pesem: OJ, TRIGLAV MOJ DOM...

Poštarji z avtom

Kdo drug kot poštarji na Muti se bi bolj razveselil novega fiatovega avtomobila, ki so ga pred nedavnim dobili na pošti na Muti. Koliko kilometrov, ki so jih po okoliških hribih Primoža, Pernic in Jerneja prevozili na mopedu ali prehodili peš, bo z novim avtomobilom krajših in bolj prijetnih. Janko in Oto, poštarja, ki z veselimi ali pa tudi žalostnimi vestmi

obiskujeta ljudi, zagotavljata, da naslovljenu. Slika in beseda: T.R.V.

Bi tudi mi?

Bratislava, glavno mesto Republike Slovenske, mi smo navajeni reči Slovaške, se ponaša tudi z nazivom kot naš Slovenj Gradec: »mesto miru«. To pokaže tudi na obeh glavnih vstopih v mesto in na več krajih v mestu. Najbrž si res ne bomo omisljali tako visokih in velikih umetniških stvaritev, ampak kaj manjšega bi najbrž zmogli. Tako bi tudi potnik iz drugih krajev vedel, v kakšnem mestu je in kaj čutijo meščani do tega lepega naziva. □ -kv

Koroški obraz

DOMEN FASVALD, učenec 3. razreda Vuzenica: Vesel sem, da sem uspešno končal 3. razred. Predvsem se veselim počitnic. Igram nogomet. Treniram v Radljah, včasih pa odigramo kakšno tekmo. Rad tudi plavam, če je lepo vreme gremo s starši na jezero v Avstrijo in takrat sem ves dan v vodi. Tudi morja se veselim, pa novih prijateljev, ki jih bom spoznal. Počitnice so najlepši čas v letu, zato - HURA - na počitnice! -

(f)

Razdaja se za pesem

Vsi že poznamo rod Krpačev - Koroški akademski oktet, ki nas je dolga leta razveseljeval s svojim ubranim petjem, nam razvnel srca. Potem ni čudno, da ima to dekle v svojem srcu tako velik dar. Sama pravi, da je članica glasbene družine: dedek Ivan Krpač, organist, zborovodja in znan kulturni delavec, stric Ciril Krpač je umetniški vodja Koroškega akademskega okteta. Tako je tudi naši **Polonci Krpač** vila sojenica že v zibel položila ta neprecenljivi dar petja.

Še kot deklica je prepevala v otroškem zboru v vrtcu. Postala je članica šolskega pevskega zbora. Sedaj je že deseto leto članica in korepetitorica dekliškega pevskega zbora iz Šmartna pri Slovenj Gradcu. Pela je v zboru

Glasbene šole Slovenj Gradec, kjer je tudi obiskovala nižjo glasbeno šolo /klavir/. Pozneje jo je še dve leti privatno poučevala prof. Mojca Eržen.

Polonca je tudi sama pridobila veliko znanja pri igranju na orgle. Je absolventka Univerze v Mariboru, Visoka ekonomska poslovna fakulteta.

Polonca čuti v svojem srcu še več. Leta 1992 je prevzela MPZ Kope-Legen. Poleg tega vodi moški zbor Čeki v Št. Janžu.

Kaj naj rečemo o tako ustvarjalnem dekletu. Veliko se nam razdaja, iz srca nam nudi slovensko misel v pesmi. Vodi nas na vesela, srečna pota. □

Viktor Levovnik

Otroci vrtcev pojo

V juniju so se na Muti zbrali otroci vrtcev Remšnika, Podvelke, Brezna, Radelj, Vuzenice, Mute in Kaple, da staršem in obiskovalcem pokažejo, kako lepo znajo zapeti.

Da je otroška pesem radoživa in glasovi iz otroških grl nežna melodija, so na reviji dokazali najmlajši. Mladi nadobudneži so pred navdušenim občinstvom na Muti preganjali kavbojce in obujali spomine na junaške Indijance. Skupaj s svojimi mamicami so sadili rože in se učili prvih korakov v veliki svet. Zanimivo in prikupno spoznavanje prvih šolskih učenosti je priklicalo v oči razneženih mamic tudi kakšno solzico...

A največja radost je sledila, ko so drobne rožice izbirale med slastnimi krofi in se sladkale z bonbončki.

Teks in slika: T.R.V.

LETNO KOPALIŠČE »MOJCA« Ravne

Vas vabi, da ga obiščete. Odprto vsak dan od 09. - 19. ure,

bistro od 09. - 23. ure. Vsak četrtek, petek, soboto in

nedeljo od 19. ure dalje živa glasba na terasi.

Pri nas nimamo samo sonca, imamo tudi senco!

Ujemite čar poletja.

OK-PORT d.o.o.

GOSTIŠČE
PIRAT

☎ 0602 23 794

Trg svobode 12,
Ravne na Koroškem

Gostišče PIRAT vabi vse ljubitelje morskih sadežev in italijanske kuhinje na odlična nedeljska kosila in praznovanja družinskih praznikov. Posebej vabljive so raznovrstne ponudbe dneva (samo 400 tolarjev).

Vsak torek in petek nudimo
sveže morske ribe.

Delovni čas:

Torek, sreda, četrtek	11 ⁰⁰ - 21 ⁰⁰
petek, sobota	11 ⁰⁰ - 22 ⁰⁰
Nedelja	11 ⁰⁰ - 20 ⁰⁰

PONEDELJEK ZAPRTO

Pričarajte kanček morja na svoj krožnik!

Ko zaslužen nazdravimo

Od leta 1994 pa do danes je v izjemni dinamiki rasel center Traberg in kazal podobo, ki se je z vsakim objektom vse bolj vključevala v oblike starega mesta na sotočju treh dolin, ob vstopnih severnih vratih v našo deželo. Traberg je tu, po svoje kot dokaz pravilne usmeritve in vztrajnosti Turistično gostinskega podjetja Košenjak.

Povsem mirne vesti lahko zapišemo, da je to kolektiv, ki je hotel in znal v prvi vrsti obdržati delovna mesta in tudi v tranziciji ni spraval preteklega dela v črepinje. Nedvomno si lahko ob takšni

priložnosti direktor Vrtič, župan občine, predsednik občinskega sveta in drugi sodelujoči upravičeno nazdravijo. Ampak tudi v tem zanosu niso pozabili sodelavcev, soinvestitorjev, izvajalcev in občanov.

V Trabergu je 5.000 kvadratnih metrov poslovnih površin, hotel B kategorije s štirimi apartmaji in 62 ležišči, restavracija, kava bar, nočni bar, menjalnica, tu je sodobna trgovina, optika, frizerstvo, zlatarstvo in še nekatere druge potrebne dejavnosti. Med osrednjimi objekti je lepa črpalka OMV Istrabenz, kot je povedal dir. Jordan Habjan, 75.

Vhodna podoba novega hotela Traberg

v Sloveniji in druga na Koroškem. To je črpalka evropske kvalitete in ponudbe. Ob tem seveda ne dajemo v nič staro dravograjsko črpalko, tudi prijaznih ljudi in lepega okolja. Ves kompleks je vreden dobrih 16 milijonov nemških

mark. Dravograd je tako postal eno izmed 'najhitrejših' koroških mest, razvija se, ohranja delo, postaja to, kar so kronisti baje zapisali že davnega 1.185 leta - da je Traberg trgovsko mesto v križišču dolin. □ -Kv

Tereza v Dravogradu

Ivo Robič je poslušalcem ob odličnem glasu delil tudi avtogramе.

V okviru praznovanj občinskega praznika, ki ga Dravograjčani slave 4. julija, in ob otvoritvi Traberg centra, so Dravograjčani uživali ob paradi glasbenih nastopov odličnih glasbenikov.

Vrhunec so bili gotovo glasbeniki Corado in Brendi ter večno mlada in nenadkriljiva Ivo Robič in Tereza Kesovija.

Navdušena množica ljudi v prepolni in nadvse soparni telovadnici

ci pri osnovni šoli, je s hvaležnostjo sprejela in z navdušenjem pozdravila prihod glasbene dame Tereze Kesovije.

Ta je polna energije in šarma že v prvih taktih ogrela občinstvo s slovensko, »Mi se mam radi« in jih nekje na sredi koncerta - Prišla bo pomlad - učila kukati kot kukavice, ki oznanjajo pomlad.

Navdušeni poslušalci so - ob pomanjkanju kvalitetnih glasbenih nastopov na Koroškem - pokazali, da se želijo takšnih nastopov.

slika in beseda: T.R.V.

Polna šarma in energije, z noirjanjo lepoto in prikupnim nasmehom je v Dravogradu ogrela poslušalce Tereza Kesovija.

NAGRADE IN PRIZNANJA

Dravograjčani so ob občinskem prazniku 4. julija na slovesni seji podelili tudi letošnje nagrade in priznanja kolektivom in posameznikom za njihov prispevek k rasti mesta ob Dravi.

Nagrado občine za leto 1996 je prejel **VZGOJNOVARSTVENI ZAVOD DRAVOGRAD** za neumoren in odgovoren trud za doseganje najbolj kakovostnih rezultatov pri vzgoji najmlajših Dravograjčanov in za uspešno izvedene posebne aktivnosti v preteklem obdobju.

Priznanja so prejeli:

LOVSKA DRUŽINA DRAVOGRAD, ob 50. obletnici delovanja, za uspehe pri strokovnem, gojitvenem in družabnem delovanju
PIHALNA GODBA TRBONJE, za prispevek k približevanju glasbene kulture krajanom ter sodelovanje na številnih slovesnostih in prireditvah

JOŽE HUBMAN, za dolgoletno aktivno sodelovanje v godbi na pihala ZB Šentjanž, prispevek k razvoju šentjanske godbe in oddelkov glasbene šole

ANTON VRTIČ, za uspešno vodenje kolektiva Merx Košenjak, izgradnjo centra Traberg in aktivno delo v organih krajevnih skupnosti

ČESITTAMO!

Milan Kamnik na zgoščenci (CD plošči)

Koroški kantavtor in velik ljubitelj country glasbe Milan Kamnik je pred dnevi spustil v (v)eter svojo novo kaseto in CD ploščo z naslovom Dolina smrti. Promocijo je Milan organiziral v več koroških krajih in povsod požel veliko priznanja za kakovost posnetih skladb, ki predstavljajo izbor iz njegove glasbene zakladnice (in zakladnice Dua Kora) petnajstih let na eni strani in novejših, do čisto novih komadov, na drugi strani. Pacl gr na ogn in V vetru se že uspešno vrtila na radijskih valovih in se prebijata v vrh glasbenih lestvic. Milan je tudi tokrat ostal zvest Koroški in »koroščini«, za kar mu gre še posebno priznanje.

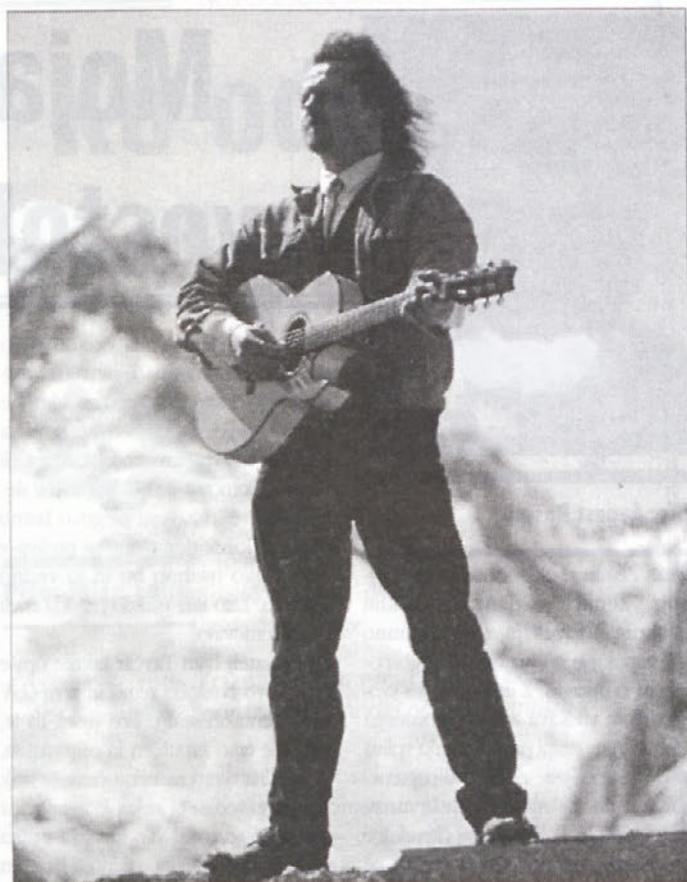
LIBELIČAM! Za Libeliče.

Tako je v posvetilo na ovitek nove CD plošče zapisal avtor **Milan Kamnik**. Promocija njegove nove glasbene kasete in CD plošče je bila 28.6. v Libeličah v gostilni »Pri Moštiju«. Prireditev, ki sta jo organizirala avtor in lastnik prej omenjene gostilne, je obiskalo kar precej Libeličanov.

Milan, ki v Libeliče zelo rad pride, je ob spremljavi kitare igral svoje uspešnice ter predstavil pesmi z novega CD-ja. Med pesmimi, ki jih je z novo CD ploščo možno poslušati, je tudi pesem z naslovom »V Libeličah«. Prvič da je kdo lastno pesem posvetil Libeličam, Libeličanom in njihovi govorici. Milan pravi, da se mu

ljudje in govorica, ki ima nekak poseben prizvok, v Libeličah tako dopadeta, da je moral napisati pesem. Koliko mu je uspelo o Libeličah zapeti po libeliško, pa naj ocenijo domačini. Pravi tudi, da se bo že naučil čisto po libeliško »mornvat«.

Prav tako, kot so v Libeličah ponosni na svojo knjigo o zgodovini kraja in ljudi v njem, so lahko ponosni na pesem, ki je bila s srcem napisana in zapeta. Milan Kamnik se je zahvalil vsem libeliškim podjetnikom in posameznikom, ki so pomagali, da sta kaseto in CD-ploščo »Dolina smrti« lahko nastali. V imenu Libeličanov se je avtorju zahvalil

predsednik sveta krajevne skupnosti in izrazil željo, da bi Milan še večkrat napisal in zapel kaj o njih. Za sodelovanje so bili vsi. Nato pa

so vrgli še en »PACL GR NA OJGN« in v prijetnem vzdušju nadaljevali večer. □

Adrijan Zalestnik

regionalno tekmovanje

MISS KOROŠKE

Slovenj Gradec - Glavni trg
petek, 26. julija, ob 20. uri

DRUŽABNI DOGODEK LETA V SLOVENJ GRADCU!

Miss Slovenije

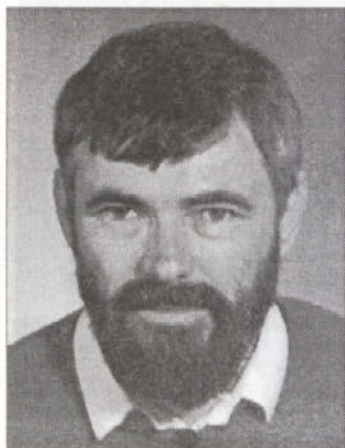
96

MISS
WORLD

MISS
WORLD

Piše: Avgust Raščan

Planet Zemlja je okvir človekovega življenja. Zemlja je dana človeškim otrokom. Človek je z njo intimno povezan; saj je izšel iz nje. Naj ji gospoduje in jo upravlja. Z ene strani ji s svojim delom vtiskava znamenja samega sebe; z druge strani pa tudi zemlja vpliva na človeka: saj je resničnost, ki neprenehoma oblikuje njegovo duševnost, osebo. Zemlja je hkrati kraj človekove preizkušnje, kjer trpi, dokler se spet ne povrne vanjo, iz katere je izšel. To je svetopisemsko videnje ali biblijsko sporočilo o človeku in stvarstvu.

Moja domovina ali zvestoba zemlji in krvi

Na planetu Zemlja ima vsakdo svojo domovino. Domovina je bistvena vrednota, ki jo človek posebno živo izkusi, je kakor ozadje, na katerem se razpleta bivanje, tako posameznika kakor tudi naroda. Domovinsko okolje ostaja v sleherni človeški zavesti njegovo lastno okolje. Vložek domovine se preliva v človekovo osebno bit in jo vedno spremlja. Zato ima vsakdo pravico imeti svojo domovino.

Naš pisatelj **Ivan Tavčar** takole opiše človekovo zvestobo zemlji in krvi: "... V takih trenutkih sem dobro vedel, da te, naj si še tako zapuščen in osiromašen, veže trdna veriga na nekaj, česar se vsak hip ne zavedaš: ta nekaj je zemlja, na kateri si se rodil. To je naša edina neskalkulirana prijateljica, vedno ti kaže en in isti obraz in zvesta ti ostane, če jo še tolikokrat zatajiš! Ko tako ležim, mi sili iz nuše nova moč v onemoglo ude, in prav

vsaka koreninica pod mano poganja tudi v moje telo, da se čutim eno z zemljo, na kateri ležim. Zemlja domača - ni prazna beseda: del mojega življenja je, in če se mi vzame zemlja, se mi je vzelo tudi življenje. Ko si ogločan do kosti, ko te povsod preganjajo, kakor bi se gobe razpasle po tvojem telesu, te sprejme domača zemlja z istim obrazom, kot te je sprejela nekdanj, ko so te še v zibel polagali. Nisi doživel sponladi, da bi te ne bilo objemalo njeno cvetje, in ne jeseni, da bi ti ne sipala svojih sadov. Mogoče, da je težko umreti - moja vera to ni! - ali tako zapišem, da bi raje umrl sredi domače doline, bodisi od gladi, nego na zlatem stolu nemškega cesarja, kjer bi imel vsega na kupe! (Visoška kronika). Zvestoba zemlji in krvi, se pravi zvestoba domovini in narodu je del splošno človeške naloge, kristjani pa je je prav gotovo pomemben del smeri, ki ga vodi

k Bogu. Morebitno trpljenje in celo smrt za narod in domovino je najvišja, junaška stopnja v izvrševanju te kristjanove naloge in kot taka pred Bogom najpodbnejša pravemu mučeništvu.

V odločilnem letu in odločilni uri za Slovenijo leta 1941 je moj profesor filozofije na Teološki fakulteti v Ljubljani zapisal naslednje besede: »Nadnaraven dar podstavlja naravnega. Če nimamo narave, ne moremo dobiti ničesar nad njo. Po naravi sem pa človek, sin slovenskega očeta in matere, ki imata slovenske sorodnike, živita po slovenskih šegah in prebivata na slovenski zemlji. Kot tak sem postal še kristjan. Biti kristjan je mnogo več, kakor biti samo človek. Toda če nisem človek - in kot človek sem Slovenec, tudi kristjan ne morem biti!« (J. Janžekovič, Ob odločilni uri).

Te misli so posvečene Sloveniji ob njenem nedavnem prazniku. □

Avtocenter Meh

Prodaja in servis
Koroška 7d, Velenje
☎ 063 852 955, 856 824
Fax: 063 852 884

IVKO DESIGN

VAŠ NAJBOLJŠI AUDI PARTNER

Vedno več ljudi se odloča za vozila Audi, oni že vedno zakaj!

Vozila Audi pri pooblaščenem prodajaku.

dental

ivolek lek

**PROIZVAJAMO
IN PRODAJAMO
aparate in materiale
za zobozdravstvo s
področij:**

**X PREVENTIVE X PROTETIKE
X KONSERVATIVE X ORTODONIJE**

 lek d.d. Ljubljana

tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d.d.

1117 Ljubljana, Verovškova 57, p.p. 81

☎ 061 168 21 161

telex: 39 403

telegram: Lek Ljubljana

fax: 061-168 35 17

IVKO DESIGN

Pokopal ga je traktor

Nikoli nihče ne bo mogel ugotoviti, kako in zakaj se je v večernih urah 23. junija 1996 ponesrečil s traktorjem in umrl na kraju nesreče mladi Anton Tomažič, »Grubelski Tonč«, na Selah. Umrl je v najlepših, moških letih, v 44. letu življenja.

Tragična nesreča vnovič dokazuje in opozarja na to, da je traktor po eni strani zares najboljši, neprecenljiv pomočnik in prijatelj, po drugi strani pa se zaradi hipne nepazljivosti, površnosti ali drugačne napake, spremeni v sovražnika, ki ogroža njegovo zdravje in življenje in mu lahko oboje tudi vzame.

Rajni Tonč se je rodil pri Vocovniku na Vrheh, 19. decembra 1952. Komaj 9 let je bil star, ko mu je umrl oče. Odšel je od doma za delom in kruhom. Najprej je dve leti delal pri Monterju v Otiškem Vrhu, potem pa v Remontu železame na Ravnah, vse do svoje prezgodnje smrti. Spoznal se je z Grubelsko Mojco na Selah. Vnela se je ljubezen. Leta 1984. sta se poročila. Njuno mlado srečo je kalila samo vroča želja po otroku, ki ga dolgo ni hotelo biti. Pred tremi leti se je vroča, dolgo pričakovana želja uresničila. Dobila sta sinka Dušana, ki je bil njuna sreča in radost.

Hotela sta priti na svoje. Na parceli pri Grubelniku sta leta 1991 pričela graditi lastno hišo, svoj dom, ki je bil druga največja želja mladega para. Žal je tragična nesreča, ki je terjala življenje ljubljeneža in očeta, skoraj tik pred tem, ko bi bila lahko pričela uživati sadove svojega dela, uničila in verjetno za dalj časa zavrla gradnjo. Graditi sta pričela v času, ki gradnjam lastnih hiš ni preveč naklonjen. Tonč je bil dober človek. Bil je tudi gasilec, nižji gasilski častnik Gasilskega društva Sele - Vrhe. Prijazen, zgovoren, dobrodušen človek je bil. Ljubeč mož svoji ženi Mojci in očka svojemu sinu Dušanu. Garač, ki je vse svoje mnogo prekratko življenje delal, trpel in garal. Takega bomo našega Antona Tomažiča, »Grubelskega Tonča«, ohranili v najlepšem spominu.

Rok Gorenšek

Ko odgovornost postane cilj!

Piše: Miša Felle

Če ste doslej mojim razmišljanjem v tem kotičku nemo ali glasno prikimali, se morda tokrat mnogi ne boste strinjali z mano.

Pred nedavnim sem končno v neki knjigi zasledila misel avtorja, ki mi je potrdila moje prepričanje, da je en človek lahko odgovoren za vzgojo največ enega človeka. Obstaja tudi nekaj močnih teorij, da je naš planet prenaseljen, ampak misel, da lahko osebno poskrbim oziroma prevzamem odgovornost za nič več kot enega otroka, je v meni sprožila plaz osebnih stališč, ki sem jih doslej morala držati v sebi.

Imeti otroka se mi je vedno zdela velika odgovornost. Ko je otrok prišel, sem se pričela te odgovornosti tudi zavedati in učiti. Danes, po enajstih letih, se popolnoma strinjam s prej navedeno mislijo. Močno namreč čutim, da je to res in, da je od tega odvisna tudi naša prihodnost.

Odgovornost, ki jo omenjam, se razpenja tako med materialnim kot duhovnim svetom. V norem vsakdanu se dogaja, da starši vedno manj vzgajamo svoje otroke. Prepuščamo jih vzgojiteljicam, učiteljem, dedkom in babicam, tujcem. Če imamo otroke, ko še sami nismo zreli, nas to pravzaprav ne moti, če pa že zorimo, vidimo, kako okolje ta čudovita bitja na veliko zatira. Če nimajo podpore v starših, da so lahko to, kar so, se dogajajo velike bitke za življenje.

Te življenjske preizkušnje so v današnjem času zelo trde, kdor pa jih uspešno »zvozi«, je na dobri poti svojega evolutijskega razvoja.

Morda nas je res preveč. Uradna poročila sicer venomer poudarjajo, da bi bilo hrane dovolj za vse, če bi se ta pravilno porazdelila med prebivalce. Toda hrano poskušamo izsiliti že iz puščav in ledenih ploskev. Živeli in hranili pa naj bi se v skladu z naravnimi ritmi. Če le poskušamo slediti temu načelu, slej ko prej ugotovimo, da je nekaj močno narobe.

Mnoge religije (žal tudi mnogi politični sistemi) zatrjujejo, da je splav greh in najbolj prav je tisto: kolikor bog da. Le redki se zavedajo, da bog ničesar ne da, pa tudi jemlje ne. Zdravje ali bolezen, bogastvo ali revščino, vse si pridelamo sami. Edino, kar smo dobili od boga, je svobodna volja.

Če bi bog imel čustva, bi presneto trpel, ko bi gledal, kaj počnemo s to bogato dediščino. Žal se tudi smejati ne more morda pa mu bo to z našo pomočjo nekoč le uspelo.

Letos nov naskok na vrh, cilj je uvrstitev v Evropo

ROKOMET JE V SLOVENJ GRADCU ŽE OD NEKDAJ ŠPORT ŠTEVILKA ENA. OD OSAMOSVOJITVE SLOVENIJE LETA 1991 V PRVI DRŽAVNI ROKOMETNI LIGI SODELUJE DVANAJST VSAKO LETO MOČNEJŠIH MOŠKIH EKIP, MED KATERIMI POMEMBNO VLOGO VSEKOZI IGRA TUDI SLOVENJGRAŠKI PREVENT. SLOVENJGRAŠKI ROKOMETAŠI SO V SEZONI 1995-96 RAZOČARALI SVOJE PRISTAŠE, SAJ SO OB KONCU OSVOJILI KOMAJ PETO MESTO, FINALE POKALA, KI BI ŠE PRINESLO TRETJE SODELOVANJE V EVROPI, PA SE JIM JE IZMUZNILO V ZADNJIH SEKUNDAH TEKME S SLOVANOM V LJUBLJANI.

Tudi v športu pa je tako, da je treba gledati predvsem le naprej. Pri rokometnem klubu Prevent v Slovenj Gradcu, ki je v dvainštiridesetletni zgodovini že šestkrat bil prvak Slovenije, so se priprav na novo tekmovalno sezono lotili preudarno in pravi čas. Okrepili so ekipo, se za nadaljnje sodelovanje dogovorili s trenerjem Slavkom Ivezičem iz Celja, še pred začetkom lige pa bodo dopolnili tudi upravo kluba. O rokometnega kluba Prevent v novi sezoni smo se pogovarjali z znanim in uspešnim slovenjgraškim gospodarstvenikom, direktorjem podjetja Prevent **Jožetom Kozmusom**, ki je že skoraj dve leti tudi predsednik tega najuspešnejšega slovenjgraškega športnega kolektiva.

Jože Kozmus

☛ **Kako bi ocenili lansko sezono? Od nje ste veliko pričakovali, vendar cilja - Evrope niste dosegli.**

Ja, pričakovanja so bila večja, vendar je uspeh v športu pač odvisen od večih stvari. Kljub temu rezultata lanske sezone ne štejemo za neuspeh. Predvsem zato, ker smo igro začeli graditi na dolgoročnejših temeljih. Tako lansko delo še ni dalo pričakovanih rezultatov, ti se bodo prav pokazali šele letos in v naslednjih letih.

☛ **Klub se je za to sezono precej okrepil, tako organizacijsko kot tudi igralsko. Kakšna so zdaj pričakovanja in želje?**

Naša želja je zgraditi resnično stabilen klub. To bomo dosegli tako, da bomo ustvarili dobro prvo ekipo, hkrati pa se intenzivno ukvarjali tudi z mlajšimi generacijami. Želimo tudi, da bi prva ekipa bazirala na domačih igralcih, čeprav samo z domačimi verjetno nikoli ne bi uspeli.

☛ **Najpomembnejša je vsekakor prva članska ekipa, ki je nekakšno ogledalo uspešnosti vsakega kluba. Domači igralci so večinoma znani, kaj pa okrepitve?**

V letošnji sezoni pričakujemo domačina Aleša Levca, poleg tega pa še Celjana Tomaža Jeršiča ter Boštjana Straška. Kljub temu stvari še niso

popolnoma jasne, v mislih imam predvsem vratarja Rolanda Pušnika. Čisto dokončno je trenutno težko kaj reči; od lanske ekipe bodo ostali praktično vsi, le Petričević zagotovo ne bo več igral za Prevent. Ostal bo Maksič in računam, tako pravi tudi trener, da bomo s takšno ekipo v novi sezoni napravili korak k vrhu.

☛ **Kakovost rokometu v Sloveniji je iz leta v leto boljša. Ali Prevent sledi temu razvoju?**

Seveda. Mislim, da je Slovenj Gradec takšno okolje, ki si zasluži in je finančno sposobno imeti ekipo pri vrhu prve lige oziroma v evropskih pokalih. Zato se bo klub moral okrepiti tudi drugače, predvsem v organizacijskem pogledu. Letos bi tudi tu morali narediti korak naprej.

☛ **Z razvojem rokometu so potrebna tudi vse večja finančna podpora. Kdo bo poleg Preventa prispeval svoj delež?**

Trenutno je še prezgodaj govoriti o tem, kdo vse bodo sponzorji. Dejstvo pa je, da Prevent sam ne mora izločati tolikšnih denarnih sred-

stev, s katerimi bi pokrili primankljaj za nazaj in ustrezno financirali nadaljnji razvoj kluba. V zadnjih dveh sezonah smo imeli namreč za 22,5 milijona tolarjev izgube, ki jo trenutno pokrivamo z različnimi krediti. Zaradi tega se v klubu trudimo, da bi ob podpori občinskih struktur, privabili čimvečji krog sponzorjev ali donatorjev. Na vsak način rokomet pomeni svojevrstno promocijo Slovenj Gradca in če vsak nekaj prispeva, je mogoče uspeti. Na drugi strani pa, če je to veliko denarno breme obešeno na samo enega sponzorja oz. donatorja, uspeha ni mogoče pričakovati. Že samo funkcioniranje kluba zahteva precej denarja, stroški v visoki tekmovalni sezoni pa so veliki, saj imamo poleg članske še več ekip naraščajnikov in drugo ekipo, ki bo igrala v tretji ligi.

☛ **Za pridobivanje denarja bo klub imel menda tudi poseben odbor?**

Da, v načrtu imamo organizirano posebno službo, ki se bo ukvarjala s pridobivanjem sponzorjev oziroma denarnih sredstev. Sponzorji pa naj bi se organizirali v odboru, ki bo v celoti obveščen o delovanju kluba. Gre preprosto za to, da bodo tisti, ki bodo sodelovali in vlagali denar za razvoj rokometu oz. kluba, pri tem imeli tudi besedo in bodo o vsem tudi pravočasno obveščeni.

☛ **Donatorji in sponzorji pa bodo pričakovali tudi rezultate. Kakšni so torej letošnji poglobitveni cilji kluba?**

Evropa. Do tja pač vodi nek uspeh v ligi, ki ga nameravamo doseči. Mesta ne bi napovedoval, ker je uspeh odvisen od večih faktorjev. Vem pa, da so se skoraj vse ekipe za to sezono precej okrepile. To se pravi, da bo liga v sezoni 1996-97 bistveno boljše kot lani, ko je bila zelo izenačena. Uspeli bodo le najboljši pripravljeni in organizirani, mi pa moramo biti med njimi. To zagotovo od igralcem terja tudi javnost, mi v klubske vodstvu pa še prav posebej. Rokomet v Slovenj Gradcu bo še bolj atraktiven in priljubljen, ko bodo naši rezultati še boljši. Tudi letos, ko se nam je Evropa izmuznila, smo na tekmah imeli dober obisk. Ljudje imajo radi rokomet.

☛ **V Sloveniji je vse več profesionalnih ter polprofesionalnih klubov. Kako je glede tega opredeljen rokometni klub Prevent?**

Če slovenski rokomet želi obdržati doseženo raven oz. tudi napredovati, potem se bomo morali obnašati kot drugi klubi v Evropi - se pravi profesionalno. Seveda bo še vedno nekaj čistih amaterjev, v prvih ligah pa vse več profesionalnih klubov. Ob tem je treba seveda imeti tudi dovolj močan strokovni štab, kar je predpogoj, da lahko tudi igralci pokažejo svoj maksimum.

☛ **V klubu boste še bolj načrtno delali tudi z mladimi selekcijami. Kako bo potekalo to delo?**

Poleg selekcij, ki tekmujejo v ligi, bo klub skušali organizirati še šolsko tekmovanje, v

katerem naj bi sodelovalo čimveč koroških šol. Zavedamo se, da je pri tem potrebna pomoč s strani kluba in da je pomanjkanje trenerjev in drugih, ki bi delali z mladimi. Vendar pa je to edina pot, da bomo čez nekaj let imeli domačo osnovo prve ekipe. Tu pričakujemo in upamo na sodelovanje ravnateljev koroških šol ter učiteljev telesne vzgoje.

☛ **Za to pa je potrebna tudi podpora ljudi.**

Ali ima rokomet na Koroškem oz. v Slovenj Gradcu dovolj podpore?

Rokomet je v Slovenj Gradcu pravzaprav zelo popularen šport. Ne smemo pozabiti tudi dejstva, da je rokomet najbolj uspešen slovenski ekipni šport v zelo priljubljenih igrah z žogo. Vendar pa ni dovolj, da ljudje le hodijo na rokometne tekme. Mislim, da smo v preteklosti

v klubu naredili premalo, da bi ta šport ljudem še bolj približali. Zato bomo letos tudi več naredili za obveščanje javnosti o zadevah v klubu, kjer seveda računamo tudi na medijsko podporo. V klubu bi prav tako bili zelo veseli ljudi, ki bi bili pripravljeni sodelovati pri nadaljnjem razvoju. Zato vabim vse, ki jih rokomet ne zanima le kot gledalce, da se nam pridružijo. Pri tem mislim predvsem na mlade športne novinarje, zapisnikarje, še posebej pa na sodniški kader. Tega v Slovenj Gradcu skorajda ni. To mesto bi poleg močne ekipe potrebovalo tudi dobre sodnike, ki bi sodili v prvi ligi. Sodniki so zelo pomembni del razvoja te športne panoge, kajti brez njih si ne moremo predstavljati tekem. Če to koga zanima, naj se nam javi; vabimo pa tudi druge, ki bi bili s svojim delom kakorkoli pripravljeni pomagati. Verjamem, da bo Slovenj Gradec postal še bolj športno in rokometno mesto. ☐ Matej Praprotnik

PROGRAM PLANINSKIH IZLETOV - AVGUST

Planinsko društvo	Izlet	Datum	Vodnik / Informacije	Telefon
PD-Črna na Koroškem	Škrlatica	03.avg	Vsi vodniki / Inf.:Lesjak Pavel	Tel.d.:39-161
PD-Dravograd	Raduha	10.avg	Vod.:Podrzavnik Martin	Tel.d.:84-147
	Grossglockner	24.avg	Izlet za vodnike PD-Dravograd	Tel.d.:83-487
PD-Gorenje Fecro Slov.Gr.	Dreiherrenspitze	Ni datuma	Vod.:Rozman Stojan	Tel.d.:41-174
	Triglav	Ni datuma	Vod.:Senica Jože	Tel.d.:41-765
PD-Mežica	Škrlatica	10.avg	Vod.:Lesjak Boštjan	Tel.d.:35-592
	Triglav	31.avg	Vod.:Lesjak Boštjan	Tel.d.:35-592
PD-Mislinja	Triglav, Triglavska jezera (3 dni)	Ni datuma	Inf.:Bricman Franc	Tel.d.:42-752
	Grossglockner	Ni datuma	Inf.:Bricman Franc	Tel.d.:42-752
PD-Muta	Izlet na Dobrači (2167m)	25.avg	Inf.:Preglav Ernest	Tel.d.:61-318
PD-Ošbalt/Kapla	Prisojnik, Mojstrovka (2 dni)	10/11.avg	Vod.:Krajnc Franjo	Tel.d.:71-430
	Srečanje koroških planincev (Montaž)	17.avg	Vod.:Cepec Tone	Tel.d.:60-074
	Stol, Begunjščca (2 dni)	31.avg/01.sep	Vod.:Glasečnik Igor	Tel.d.:60-717
PD-Prevalje	Jalovec	09/10.avg	Vod.:Mravljak Tončka	Tel.d.:33-305
	Škrlatica	24.avg	Vod.:Močnik Roman	Tel.d.:33-141
PD-Radlje ob Dravi	Zelenica, Stol, Golica	Ni datuma	Vod.:Janko / Inf.:Semlak Janez	Tel.d.:72-734
MO PD-Radlje	Dolomiti (Italija - 2 dni)	Ni datuma	Vod.:Igor	
PD-Ravne na Koroškem	Gross Venediger	03/04.avg	Vod.:Cigale Ivan	Tel.d.:22-874
	Po Slovenski planinski transverzali,			
	»Kamniške Alpe«	16/17/18.avg	Vod.:Mihev Sonja	Tel.d.:22-232
	Krn iz Lepene	24.avg	Vod.:Kotnik Andrej	Tel.d.:22-657
	Triglav, Rjavina	31.avg/01.sep	Vod.:Žunec Jože	Tel.d.:22-329
MO PD-Ravne	Pohod uez Pohorje	Ment.:Veronika Kotnik, Alojz Pristavnik	OŠ.KJ.21-598	OË.PV.22-495
		Ment.:Danica Šušteršič		
PD-Ribnica na Pohorju	Pohod na Prisojnik in Mojstrovko	10/11.avg	Inf.:Kotnik Božo	Tel.d.:68-194
PD-Slovenj Gradec	Triglavska jezera	Ni datuma	Vod.:Hovnik	
	Triglav	Ni datuma	Inf.:Hartman Ivan	Tel.d.:44-126
	Avstrija	Ni datuma	Vod.:Rajko Večko	
	Grand Jurascs (Grand Paradiso)	Ni datuma	Inf.:Hartman Ivan	Tel.d.:44-126
PD-Vuzenica	Izlet v Dolomite, okrog treh Zin	Ni datuma	Vod.:Mrakič Bogomir	Tel.d.:64-186

Iz programov PD, zbral in uredil Ivan Cigale.

Lepa doživetja in varen korak, vam na izletih želi MDO-Meddruštveni odbor, PD-Koroške!

MAG Korotan:

Srečno - nesrečni klub! (//.)

Če sem že opravil globalno oceno posameznih igralcev NK Mag Korotana in posredno opozoril tudi na nekatera dogajanja in odločanja upravnega odbora kluba ter strokovnega štaba, je prav, da javnost tudi seznanim, kdo je kdo v teh organih. Upravni odbor je imel devet rednih članov, dva zunanja člana in enega častnega člana.

Predsednik upravnega odbora je gospod **dr. Matic TASIČ**, ki v največji meri skrbi za finančna sredstva v smislu prihodkov in odhodkov. Z nenavadno vztrajnostjo in iznajdljivostjo se je skozi vso tekmovalno sezono ukvarjal s finančnim proračunom, ki naj bi znašal ok. 900.000 DEM. Ob vsem tem je na momente vodil klub s precej trdo roko, prenekaterokrat pa je bil ob določenih vprašanih (igralci) tudi mehak ali celo popustljiv. Resnica je, da igralske postavbe Tasič ni postavil in tudi sam ni zamenjal trenerjev, kot se mu je večkrat očitalo.

Stanislav TAKS, podpredsednik, je eden največjih zasebnih finančnih podpornikov kluba, zato je še posebej zainteresiran, da stvari dobro funkcionirajo na vseh relacijah, od igralcev, strokovnega štaba do upravnega odbora. Vodil je tudi disciplinsko komisijo.

Miran KOS v klubu ureja pravne zadeve (pogodbe, klubski akti, razreševanje sporov itd.). S svojo umirjenostjo in strokovno izkušnjo pride prav ob najrazličnejših zunanjih intervencijah.

Marjetka SLIVNIK je posredno zastopala interese glavnega sponzorja, revije Mag iz Ljubljane in poleg tega tudi marsikdaj finančno priskočila na pomoč klubu.

Gina KUSERBANJ je našla svoje

mesto v UO, kot zastopnica zelo dobrega sponzorja, Hotelov Kompas iz Slovenj Gradca. Z veliko odgovornostjo in doslednostjo je osebno skrbela tudi za nemoteno organizacijo ob gostovanjih igralske ekipe. Takih gostovanj je bilo kar osemnajst, pa še nekaj karanten povrhu.

Ernest BLATNIK, izjemno požrtvovalen član, ki vsa leta skrbi za funkcionalnost stadiona. S svojim znanjem in z njemu značilno trmo ohranja zeleno površino igrišča, pa čeprav so vremenske razmere na Koroškem včasih kar obupne.

Danilo VUTE je zadolžen za medijsko aktualnost nogometnega kluba, če pa so mu bile naložene še druge naloge, jih je z njemu značilno vestnostjo tudi opravil.

Ernest KOREN, človek protokola, ki se ob vsakem domačem igranju polno angažira in daje klubu svoj hvalevreden prispevek.

Andrej KOKALJ, bivši predsednik upravnega odbora, je v tej sezoni nekoliko popustil, mislim pa, da je svoje dodal kot gospodarstvenik oz. predstavnik Kovinotehne iz Celja.

Zunanja člana sva bila **Drago KOS** in **Niko R. KOLAR**, ki sva vsak po svoje prispevala osebna stališča ob vprašanih igralcev in strokovnega štaba. Pač tako, kakršne sva imela izkušnje iz preteklih igralskih obdobj.

Častni član kluba je **Marjan REDNAK**, ki ga ne pretekle ne prihodnje nogometne generacije ne smejo spregledati, saj je s Suvelom pridal ogromen prispevek k svetli zgodovini prevaljskega nogometu.

Direktor kluba je **Sašo PUC**, ki

dr. Matic Tasič, predsednik upravnega odbora Korotana

ima zares nehvaležno delo. Dnevni kontakt s petindvajsetimi profesionalci (igralci in trener), z najrazličnejšimi velikimi in malimi sponzorji, s tehničnim osebjem ter po svoje zahtevnim upravnim odborom, je vredno svojega denarja. Pa še povsem na novo je začel v nogometu...

Ko že naštevam, ne morem mimo določenih ljudi, ki so klubu veliko dali s svojo požrtvovalnostjo in predanostjo. To so **Filip Jože in Darko, Milošević Ljubo ter Krmek**. Še posebej moram omeniti dr. **Breznikar Braneta**, ki je na vrhunsko strokoven način, skozi vso sezono, skrbel za zdravstveno stanje nogometašev. Sočasno je odigral odlično vlogo klubskega psihologa in živel z igralci kot malokdo.

Svoj prepotreben in kvaliteten prispevek je dal tudi maser **Zorman**. Spregledati ne smem **Tonija Tomažiča**, pomočnika trenerjev Žežlja, Matiča in na koncu Marjona. Bil je vztrajen in soliden sodelavec. Nenazadnje pa moram omeniti še **Franca Štefaniča**, ki je zaradi poseje trenerske licence moral biti prisoten kar na vseh tekmah.

Zgoraj navedeni ansambel ljudi je v nogometni sezoni 95/96, skupaj z igralci in strokovnim štabom, obdržal NK Korotan v prvi slovenski ligi. To je uspeh! Ne morem pa pozabiti vsega vložene truda skorajda vseh članov upravnega odbora, ki so ure in ure prostega časa porabili za Korotan. Jesensko spomladanska sezona je

bila dolga, zares dolga. Napetost proti koncu sezone pa takšna, da je kar nekaj članov bilo na tem, da predčasno zapustijo klub. Pa vendarle, nobeden tega ni storil! Delali smo do konca, predvsem zato, ker so nas v marsikateri nogometni sredini odpisovali, nam prerokovali najslabše in včasih tudi v časopisih pisali tako. Mi se pa nismo pustili, ker smo vedeli, da imamo odlično moštvo igralcev in da imamo najboljšo publiko na Slovenskem. Tudi zaradi te koroške publike smo vztrajali in imeli smo prav.

Priznati pa moram, da smo nehote naredili napaki ob izboru obeh trenerjev. Pri Žežlju smo bili predolgo toleranтни, pri Matiču pa premalo pozorni na njegove trenerske sposobnosti pri vodenju članskih ekip. Hvala bogu, da smo za kvalifikacije našli trenerja Marjona, ki je vnesel v klub potreben optimizem in med igralce ustrezno homogenost. Do upravnega odbora in do sebe moram biti kritičen tudi na račun izbora igralcev, saj smo slabo izbrali Sulejmanija, Smječanina in Mihilija. Verjetno smo se na preenostaven način odpovedali Dobrevi, ki je bil izredno koristen NK Dravograd. Sicer pa mislim, da je Mag Korotan bilo moštvo izjemne kvalitete, ki nam bo ostalo v spominu zlasti po treh izvrstnih zmagah proti Rudarju iz Velenja.

Ob koncu moram demantirati vse tiste, ki so bili mnenja, da je upravni odbor preveč posegal v stroko (izbor igralcev za prvo postavbo) in s tem onemogočal trenerje. To ni res, tako Žeželj kot Matič sta bila dovolj suverena in samozavestna, da si zunanjih posegov ne bi niti dovolila. Da pa je upravni odbor zastavljaj določena vprašanja v tej zvezi (ob ciklusu zaporednih porazov), se mi zdi samoumevno, saj bi sicer kaj hitro dobili očitek, da nimamo pravega vpliva in znanja.

Na koncu je tako, da kompletno odgovornost za delovanje nekega kluba nosijo njeni funkcionarji. Korotanovi ljudje smo skupaj z znanimi in manj znanimi sponzorji svojo nalogo in dolžnosti izpolnili. Po vročem poletju pa se začinja prvoligaški cirkus, kdo ve kakšen. Vsekakor, Korotan bo zraven! □

NIKO R. KOLAR

Kdo bo razrešil gordijski vozel?

SPOR SE JE RAZPLAMTEL ŽE LANI, KO SO SE PREDSTAVNIKI NOGOMETNIH KLUBOV KOROTANA IN FUŽINARJA DOGOVARJALI O KONKRETNEM SODELOVANJU, DO KATEREGA PA ZARADI OBJEKTIVNIH RAZLOGOV, KOT SO TAKRAT REKLI, NI PRIŠLO. ZNOVA SO SE PREDSTAVNIKI OBEH KLUBOV VSEDLI ZA SKUPNO MIZO LETOS, 24. JUNIJA, DA BI DALI SODELOVANJU PRIMERNO OSNOVO, SE DOGOVORILI O PREHODU IZ KLUBA V KLUB IN SE DOGOVORILI O MOŽNOSTI UPORABE IGRISČA NA RAVNAH ZA TRENINGE ČLANSKEGA MOŠTVA KOROTANA V ČASU POPRAVILA IGRISČA NA PREVALJAH. KOT JE POVDAJIL PREDSEDNIK UO PREVALJSKEGA KLUBA DR. MATIČ TASIČ, SI PRI KOROTANU ŽELIJO, DA BI BIL FUŽINAR MOČNEJSI IN MU ŽELIJO, DA BI TUDI Z NJIHOVO POMOČJO DOSEGEL NAPREDOVANJE V TRETJO LIGO.

Toda zataknilo se je pri igrišču, ki je bilo po mnenju predstavnikov Fužinarja potrebno popravila. Toda prevaljskemu prvligašu, kjer morajo po navodilih Nogometne zveze Slovenije popolnoma sanirati svoje igrišče, sicer jim bo onemogočeno nastopanje na svojem domačem terenu, so takoj zatem, po njihovem, ubrali edino pot, ki jim je še preostala, da omogočijo nemotene priprave svoje ekipe. S športnim zavodom in občino Ravne - Prevalje so se dogovorili o uporabi igrišča na Ravnah v času od 1. do 20. julija 1996. V dogovoru, ki so ga podpisali župan občine Maks Večko, direktor Športnega zavoda Zdravko Kotnik in predsednik UO NK Korotan Matic Tasič, je tudi jasno povdarjeno, da bo NK Korotan vzdrževal igrišče in se prilagajal delom, ki potekajo na njem. Po tem času bo saniral igrišče pred goloma oziroma saniral poškodovano površino z nadomestno travo. O načrtih za sodelovanje in o sporu zaradi igrišča je več povedal predsednik UO Korotan Matic Tasič:

«Že dve leti poskušamo doseči povezavo med nogometnima kluboma Fužinar in Korotan. Skušamo se dogovoriti o sodelovanju, o izmenjavi igralcev, o uporabi igrišč in nasploh športne infrastrukture. Že lani smo se vsedli skupaj, toda ni se nam uspelo dogovoriti. Letos smo znova poskušali. Ponudili smo jim naše igralce, ki sedaj nastopajo v Mežici, v Črni in pri nas, da bi igrali pri Fužinarju, nekateri tudi na dvojno registracijo. Toda odziv je bil s strani Fužinarjevih odbornikov prav zasmehujoč.

Za dva igralca so bili zainteresirani, za druge ne, čeprav so si za cilj postavili uvrstitev v tretjo ligo. Nismo želeli nikakršnih odškodnin za te igralce. Na sestanku predstavnikov obeh klubov smo se dogovarjali tudi o uporabi igrišča na Ravnah v času priprav naše ekipe, žal so odločno odgovorili, da to ne pride v poštev, ker bodo tudi oni sanirali nogometno igrišče.

Seveda smo se obrnili na občino in športni zavod, podpisali s njimi dogovor o uporabi igrišča in bomo uporabno tudi plačali. Igrišče bomo v času treningov sami vzdrževali in ga ob koncu tudi popravili, tako smo se obvezali s podpisom v pogodbi. Toda, v ponedeljek 1. julija, ko so imeli naši nogometaši prvi trening na Ravnah, so nekateri odborniki oz. predstavniki Fužinarja žal izgubili živce in padle so žaljivke po trenerju in igralcih, ki niso bili nič krivi. Ob prisotnosti številnih gledalcev so bile izrečene grožnje, ki nimajo s človeškim dostojanstvom nič skupnega. Prava sramota za klub Fužinar, za kraj in tamkajšnje ljudi. Še enkrat povdarjam, mi smo pripravljene z njimi sodelovati, jim pomagati, tudi finančno, če bo potrebno. Fužinar bi lahko bil naša B ekipa, združili bi tudi mladinske in kadetske vrste, toda na takšen način to ni možno. Ena občina smo in delajmo skupaj, zato se očitno zavzema tudi g. Potočnik, ki se je po incidentu tudi pogovarjal z nami. Toda zaradi lokalističnih omejenosti nekaterih ljudi in tudi »favsije« ni možno doseči vidnega napredka.

Ali res ni možno doseči pametnega kompromisa? Na Ravnah pravijo, da so za sodelovanje, torej v njihovih vrstah ni ljubosumnja, zavisti, maščevnosti in škodoželjnosti, kot jim nekateri očitajo. Ali pač? Predsedujoči v NK Fužinar gleda na vso stvar takole:

«Vzrok spora, ki pa po mojem mnenju to ni, vidim v netaktnem ravnanju športnega zavoda Ravne oz. direktorja Zdravka Kotnika. Mislim celo, da sodelovanju med kluboma ni ogroženo. Tako smo se s Korotanom na sestanku 22. junija lepo dogovorili, da bomo Prevaljancom odstopili 7 mladincev, oni pa nam bodo odstopili dva igralca, ki sta prestara za mladinsko vrsto. To je bil dogovor z ljudmi, ki so odgovorni za mlade selekcije. Kasneje smo se g. Tone, g. Kraiger in jaz udeležili sestanka s predstavniki Korotana. Pogovor je tekkel o sodelovanju in izrazili smo pripravljenost, da delamo skupaj, v zvezi z uporabo našega igrišča pa smo povedali, da je potrebno sanacije in ga nekaj čase ne bo možno uporabljati. Enakega mnenja je bil na tem sestanku tudi g. Kotnik. V bistvu smo se dogovorili, da kluba skupno nastopita pred organi občine in da zaprostimo za začasno

uporabo starega igrišča v parku. Predstavniki obeh klubov (Puc, Tone, in Kraiger), so si kasneje ogledali teren v parku in ugotovili uporabnost, na osnovi tega pa smo se lotili popravila travnate površine pred goloma na štadionu. V ponedeljek, 1. julija, smo na naše začudenje ugotovili, da nogometaši Korotana mimo naše vednosti, vadijo na igrišču. Še enkrat povdarjam, da spora med kluboma pravzaprav ne vidim, toda preveč se odloča in dela za našim hrbtom, brez naše vednosti, je ogorčen v.d. predsednika v ravenskem klubu Staš Potočnik.

Trener NK Fužinarja Franc Tone pa dodaja: «Lani je bila zadeva podobna. Tudi takrat so ljudje iz našega kluba igrišče popravljali, pa se je dovolilo, da so na njem trenirali Dravograjčani. Ne moremo razumeti, da hočejo nekateri dobesedno izničiti ves trud peščice ljudi, ki delamo v klubu in si prizadevamo vzgojiti sto in več mladih nogometašev. Ne bi želel, da se problem širi, da se »pregrevajo« stari grehi, toda vedeti morate, da prav ni opravimo na igrišču največ prostovoljnega dela, okoli 600 ur letno, direktor zavoda pa nam očita, da smo mu za uporabo igrišča še dolžni. Celo več, da o igrišču sploh nimamo kaj odločati.» Takoj zatem nam Staš Potočnik pokaže pogodbo o oddaji športnih objektov v uporabo, ki so jo dne 11. 2. 1994 podpisali takratni predsednik ŠD Fužinar Marjan Senica in predsednik IS občine Ravne dr. Matic Tasič, v imenu NK Fužinar pa Bojan Jehart. V pogodbi jasno piše, da ŠD Fužinar odda v soglasju z IS SO Ravne v uporabo in vzdrževanje naslednje športne objekte - pod točko 3.:

Nogometnemu klubu Fužinar se odda v uporabo nogometno igrišče na atletskem stadionu. Športni objekti se oddajo za nedoločen čas ter za izvajanje njihovih športnih dejavnosti. Toliko, in ker ni problem samo v sanaciji igrišča, pač pa tudi v redni vadbi njihovih selekcij, smatrajo pri ravenskem nogometnem klubu, da bi vendarle morala njihova beseda tudi nekaj veljati.

Pripis in mnenje urednika:

Znano je, da je ob takih in podobnih dogodkih, ko so prisotni različni interesi in se razvnamejo strasti, resnica vedno nekje na sredini. Pa vendar bi v tem primeru kazalo resnico malo premakniti na tisto stran, ki je bila tokrat resnično prizadeta. Ne gre oporekati upravičenosti NK Korotan, da uporablja tudi igrišče na Ravnah, kadar to potrebuje, gre pa za napačen pristop upravljalcev stadiona, ki se o konkretni uporabi dogovarjajo mimo matičnega kluba in ljudi, ki to igrišče redno, v veliki meri s prostovoljnimi delom, vzdržujejo. Odvzeti pravico upravljanja z objekti, v katere je vtakano udarniško delo, pa je na Ravnah postala že moda, mar ne? In to boli.

Torej jabolko spora ni v tem, da Ravenčani ne bi želeli sodelovati v Prevaljčani, čeprav se na razne dvojne registracije igralcev in podobno ne zanesejo preveč. Prevečkrat so namreč bili opeharjeni. Bolj jih jezi to, da delajo v izjemno težkih razmerah, da noben nima pravega posluha za njih, da jih celo onemogočajo pri delu.

Toda mi smo poiskali še tretjo zainteresirano stran, ki je v tem sporu odigrala ključno vlogo - namreč, direktorja Športnega zavoda in župana občine Ravne - Prevalje Zdravko Kotnik in Maks Večko sta nam posredovala pisno pojasnilo, ki ga v celoti objavljamo:

«Spor, ki je nastal zaradi NK Fužinar, nima realne osnove in je neupravičen, saj se iz njega čuti rivalstvo med obema kluboma (Fužinarjem in Korotanom).

Občina Ravne - Prevalje, v kateri domujeta oba kluba, zagotavlja na osnovi kriterijev in meril Ministerstva za šolstvo in šport sredstva iz proračuna za pogoje vadbe otrok in mladine. Vsa ostala sredstva za članske kategorije pa si morajo klubi zagotoviti sami. Pri tem je uspešnejši Korotan. NK Korotan je zaprosil za pomoč občino, saj mora kot prvligaški klub ustrezno sanirati travnato površino, ki ni primerna za tekme. Občina je Korotanom dovolila 15 dnevno treniranje na ravnskem stadionu. V dogovoru je bilo zapisano, da bo NK Korotan po končanih pripravah ustrezno saniral igrišče (pred goli) in plačal usluge. NK Fužinar v tem času ni vršil vadbe in zato ni bil moten. Z vidika občine in upravljalca športnih objektov Športnega zavoda Ravne - Prevalje ni mogoče razumeti predstavnikov NK Fužinar, ki so postopali sila nekorektno in nevljudno do določenih ljudi, ki morajo skrbeti enotno za celo občino. Za takšno početje ravnskemu klubu izrekamo grajo. Toliko, ni v naši pristojnosti, da presojamo kdo ima bolj prav, zato kakršenkoli komentar ni potreben. Seveda pa bodo merodajni morali čimprej najti ustrezno rešitev, saj sedanje stanje, ni v čast koroškemu športu. □

-im

Mojca Kristan

Menda bo kar res, kar pravi pregovor, da jabolko ne pade daleč od drevesa. Ivan Ivčič Kristan je bil dolgo vrsto let odličen odbojkar ravenškega Fužinarja, leta 1972 je igral celo v ekipi, ki se je na kvalifikacijah v Osijeku priborila ponoven, že tretji nastop Fužinarja v takratno 1. jugoslovansko državno ligo. In po očetovih stopinjah se

je napotila tudi njegova hčerka Mojca, ki je trenutno igralka prevaljskega kluba, pred kratkim pa je končala tretji letnik gimnazije na Ravnah.

Z odbojgarsko igro se je Mojca srečala prvič v petem razredu OŠ Koroških jeklarjev, prve napotke pa ji je nudil učitelj telesne vzgoje **Franjo Jež**. Kmalu so prišli uspehi. Na republiškem prvenstvu osnovnih šol so igralkke ekipe Koroških jeklarjev osvojile 2. mesto. Prelepo za začetek športne poti in to je bil najbrž razlog, da je Mojca kasneje opustila učenje klavirja in se vsa

predala odbojki. S trinajstimi leti se je vključila v odbojgarski klub Prevalje, kjer jo je v roke tedanji uspešni trener **Janez Dokl** in prav njemu se mora zahvaliti za izjemen kakovosten napredek pri svoji igri.

Že naslednje leto (1992) je prišel nov uspeh. Na šolski olimpiadi v Darmstadt v Nemčiji je mešana ekipa (3 igralci in 3 igralkke) občine Ravne osvojila 2. mesto. V sezoni 1992/93 in tudi leto pozneje se

PREDSTAVLJAMO KOROŠKE ŠPORTNIKE

Prevaljčanke nastopale v drugi slovenski ligi, kjer so se vselej uvrščale nekje pri vrhu lestvice. Še lepši uspeh je Mojca dosegla z ekipo kadetinj, ko so leta 1993 osvojile 3. mesto na državnem prvenstvu Slovenije.

Želja po dodatnem izobraževanju v odbojgarski igri je mojco Kristan vodila leta 1994 v takrat kakovostnejši klub, ki je nastopal v 1. B slovenski ligi - v Mislinjo. Sestri Andreja in Bojana Gašper sta bili v mislinjskem klubu pravi vzornici Mojci, saj sta jo po zanju in izkušnjah, ki sta si jih pridobili v reprezentanci Slovenije, prekašali in jo tudi marsikaj naučili. Toda v Mislinji je Mojca igrala le eno leto. Prenapome so bile vsakdanje vožnje, kjer je imel svoj delež tudi oče, trpela je šola in Mojca se je znova vključila v prevaljski klub. V sezoni 1995/96, ko so nastopale v II. slovenski ligi, jim je uspel podvig in po enem letu so se Prevaljčanke znova »zavihtele«, tokrat pod vodstvom trenerja **Toneta Spanžela**, v 1. B slovensko ligo.

»Ne vem kako bomo igrale, ko pa imamo premalo kakovostnih igralk. Tekme, ki jih igramo v dvorani na Ravnah so sila slabo obiskane. Boli me, da imamo tako malo navijačev, da je tako malo zanimanja za žensko odbojko. Predvsem bi si želela, da bi zaigrala v dresu Fužinarja, v dresu, v katerem je dolga leta nastopal moj oče, ki si močno prizadeva, da bi na Ravnah zaživela ženska odbojka« pravi Mojca, ki nastopa v prevaljski ekipi kot napadalka in je s svojimi **184 cm**, ki jim meri v višino, nepogrešljiva v šesterki trenerja Spanžela. Mojca Kristan je rojena 27. 7. 1978 in stanuje v Kotljah. *Ivo Mlakar*

KOROŠKI ŠPORTNI POBERKI

Piše: Ivo Mlakar

V Črni prvi koroški kolesarski spust

Drugo dirko slovenskega pokala v spustu z gorskimi kolesi je na 3200 metrov dolgi progi, ki je potekala s Šumahovega vrha do Igerčevega pripravil Šport klub Krnes Avanture v Črni na Koroškem v sodelovanju z družbo A.L.P. Peca in smučarskim klubom Črna TAB Mežica. Organizatorji so ta »dawnhill« naslovili tudi **Divja jaga '96'**. Nastopilo je 33 kolesarjev, med njimi pa sta slavila zmagi Ljubljčan Boštjan Kušar med člani in

Novogoričan Matevž Bizjak med mladinci, ki je bil s časom 6:14,40 tudi najboljši v absolutni razvrstitvi vseh nastopajočih. Med rekreativci je bil najhitrejši Tone Nahtigal iz Kranja pred Rokom Kolarjem s Prevalj.

Nočni turnir trgovini Grad

Konec junija je na igrišču OŠ Prežihovega Voranca na Ravnah potekal nočni turnir v malem nogometu, ki ga je organiziral KMN Butik Doremu. Sodelovalo je 10 ekip, finalnem srečanju za 1. mesto pa je ekipa Trgovine Grad z Javornika na Ravnah premagala Butik Doremi s 5 : 4 po streljanju kazenskih strelcev. V regularnem delu se je tekma namreč končala brez zmagovalca, z rezultatom 2:2.

Tudi v tekmi za 3. mesto so izvajali šestmetrovke, boljši pa so bili igralci Bistroya Calibra z Raven, ki so premagali ekipo Krnic iz Slovenj Gradca z 2:0. Po končanem turnirju so za najboljšega vratarja izbrali Mulaahmetoviča (Butik Doremi),

najboljši strelec turnirja pa je bil Potočnik (Bistro Calibra).

Mednarodni nogometni turnir na Prevaljah

Prevaljski nogometni klub je izpeljal prvi mednarodni nogometni turnir mlajših dečkov (U-10), na katerem je nastopilo 8 ekip iz Avstrije, Hrvaške in

Slovenije. Kljub deževnemu vremenu je turnir lepo uspel, mladi nogometni upi pa so pokazali solidno znanje. Na dvodnevem turnirju so največ pokazali igralci NK Zagreb, ki so v finalni tekmi premagali ekipo iz Pragerskega s 3 : 0. V tekmi za tretje mesto je domači Korotan premagal Dravograd s 4:0. Končni vrstni red turnirja: 1. Zagreb, 2. Pragersko, 3. Korotan, 4. Dravograd, 5. Peca, 6. Lendava, 7. SAK Celovec, 8. Korotan II. □

Tudi tokrat je gozdni tek uspel

Športno-rekreativno društvo Mislinja je tudi letos pripravilo svoj značilni tradicionalni tek. Pisana množica tekmovalcev vseh starosti iz številnih tekaških klubov Slovenije je preiskovala svoje sile in moči po poteh Mislinjskega jarka, že 16. zapovrstjo. Tudi tokrat sta zmagovalcema, tako pri moških kot ženskah, svoji likovni deli poklonila Jože Tisnikar in Stana Lušnic-Arsovska. Da je tek tako dobro uspel, pa je pomagala kopica sponzorjev, za katere se tudi po tej plati organizator najlepše zahvaljuje. □

Silvo Jaš

Je molk zlato?

Smo delali, se pogajali in čakali plačo. Dočakali smo obvestilo o ponovni prevratu izplačila zaradi premalo prilivov, nelikvidnosti, blokade ŽR, premalo sredstev, nezaupanja bank ...

Šok, razočaranje, nemoč in obup. Plačilni dan, nekoč tako natančno 15-ega v mesecu, se prestavlja vedno dalj v neznanu.

Izredno sejo IO sindikata, ki je že prej pripravljala enourno opozorilno stavko zaradi vse slabših razmer, je prekinilo neizpodbitno dejstvo - delavci stojijo.

Tovarno je zajela grozeča tišina.

Prisotni sindikalisti so onemeli, samo molk in tišina. Pomeni to začetek konca? Bodo zaman dolgi meseci odrekanja normalnim plačam, bo zaman vse trdo delo zaposlenih v skorajda nenormalnih pogojih?

Bomo sami s stavko izgubili še zadnje, česar se oklepamo - delo?

Smo podjetje s predvsem žensko delovno silo. Me smo v tem podjetju, za temi stroji, pustile svoja mlada leta, del sebe, najboljše moči in idealizem!

V povprečju dosegamo zrela ženska leta - nismo mlade ne stare. Toda naša resnica je drugačna: smo premlade za upokožitev in prestare za novo zaposlitev.

Kruto dejstvo slovenske samostojne vsakdanjosti, naše generacije, ki se je odpovedovala in gradila tovarne, da bi v njih dočakala upokožitev, da bi jo dočakali tudi njeni potomci.

Po tem, ko so Veliki državniki postali to, kar so - zaradi našega zaupanja -, smo dobili še velike kapitaliste, ki se postavljajo z našim premoženjem. Slovenci se učimo novega sistema, medtem ko državniki kot za šalo polagajo izpite iz demokracije - dokaz za to je približevanje EU in NATU - in kapitalizma - dokaz za to je proces lastninjenja -, mi mali ljudje pa padamo kot domine s svojih delovnih mest.

Kot da moramo razumeti kapitalsko logiko samo delavci. Kaj pa naši - zaupanja vredni - politiki, gospodarstveniki? Kako dolgo bodo še mešetarili z našim denarjem, si zatiskali ušesa in preizkušali potrpežljivost vse več brezposelnih, obubožanih in lačnih?

Danes je ta potrpežljivost načeta pri nas. Bomo postali ena tistih tovarn, za katere nima nihče več razumevanja, tudi sami zaposleni ne več? Bomo nadaljevali dolgo verigo stečajev podjetij tekstilne panoge? Bodo vsi naši protesti proti nerazumni politiki, vsa naša opozorila, vse naše prošnje ... ostale pred zaprtimi vrati velikih...?

Gospodje Kučan, Drnovšek, Rop, Dragonja ..., kaj boste brez nas v Evropi? Zato naj bo ta naš protest izražen z molkom, namenjen tudi Vam. Šte vi in smo mi, so vaše besede in naš molk. Morda bo kdo od odgovornih slišal molk, ko besed ni. Ta molk je klic obupanih, nemočnih,

izrabljenih. Pove naj to, česar naše besede niso mogle.

Smo delovno sposobni, pa s svojim zaslužkom ne moremo preživeti meseca.

Naša tovarna je živ organizem, smo mi. Ne dovolite, da umre, kot nam umirajo sanje o demokraciji in lastništvu.

Smo lastniki in delavci, pa nimamo niti dividend, niti plač. Smo lastniki brez možnosti upravljanja, zato je naša lastnina v rokah drugih, ki z njo ne vedo kaj početi. Njihove odločitve pa so pomembne za nas. In mi smo tu.

Bojimo se, da bi njihove odločitve povzročile pogreb naših delovnih mest.

Ne dovolite, Slovenci - da bi zgodovina pokazala, da sedaj niso tako slabi časi, ampak ljudje !!!

Predsednica sveta delavcev TIO:

Ema Žagar

Preds. sindikata TIO:

Meta Lorenci

Prezenta se je uveljavila

Živimo v kraju, ki je svoj napredek v zadnjem desetletju usmeril v razvoj komunalne infrastrukture in terciarnih dejavnosti. Ne pozablja pa, da je ob ugašanju industrijskih obratov v sosednjih občinah treba zaposliti tudi tiste, ki so tam izgubili delo. Tako je v prvih vrstah razvoj turizma in ob njem spremljajoče dejavnosti. To je čast vsakega občana meščana.

Ne hvalimo se in ne želimo biti hvaljeni, bomo pa zelo zadovoljni, če se nam priznajo naša prizadevanja in hotenja, neglede od kod prihaja to priznanje.

Tudi Prezenta - slovenjegraški sejem je ena od teh dejavnosti, s katero želimo, da bi celotna slovenska Koroška hotela in znala izkoristiti priložnost, ki se ji ponuja ob razcvetu sejemske dejavnosti, za svoj gospodarski, finančni, znanstveni, turistični in kulturni napredek.

Sedaj ko je Prezenta - 4. slovenjegraški sejem pri kraju, je prav, da naredimo analizo, katera pa mora imeti in vsebovati vse elemente realnosti in resničnosti. To je tudi vzrok, da sem se osebno odzval na članek v Prepihu 12/96 z dne 28.6.1996. pod naslovom »PREZENTA SE JE UVELJAVILA«.

Kronološko želim pojasniti nekatere do sedaj

nejasne zadeve, ki pa širši javnosti morajo biti znane.

Leta 1993. je bila v Slovenj Gradcu prvič organizirana sejemska prireditel z imenom Prezenta - prezentacija - predstavitev, v organizaciji mariborske firme STEP d.o.o., Izvršnega sveta Občine Slovenj Gradec in K & W TOUR d.o.o. Slovenj Gradec, katere lastnik sem bil.

Drugi sejem, Prezenta 94, je bil še v istem organizacijskem sestavu, samo z razliko, da je bila celotna infrastruktura v moji nadležnosti.

Vsled nesoglasij in nelikvidnosti firme STEP d.o.o. iz Maribora sem že Prezento 95 - 3. slovenjegraški sejem organiziral sam, to je KREBS s.p. Slovenj Gradec, skupaj z Mestno občino Slovenj Gradec.

Sedaj pa k stvari. Tudi Prezenta 96 - 4. slovenjegraški sejem je bila organizirana in fizično izpeljana s strani moje firme in ob moralni pomoči Mestne občine Slovenj Gradec, niso pa je organizirali Slovenjgradčani. Jih je nekaj, kateri so ji nasprotovali oziroma imeli pomisleke glede kvalitete prireditve same. Tisti, ki so kdaj že bili organizatorji sličnih prireditev, vedo in so tudi doživeli in občutili, da so spodrsrljali. Če se pravočasno odkrijejo in odpravijo, jih ni.

Kot organizator sejma sem sodeloval in bil idejni organizacijski vodja vseh štirih sejmov, skupaj s svojimi sodelavci, kot sta vodja projekta Majda Jaki in Franček Krebs ml., ne pa Slovenjgradčani. Upam in prepričan sem, da mi bo uspelo organizirati tudi 5. jubilejni sejem Prezenta, ta bo od 23. 6. do 29. 6. 1997.

Letošnji sejem je obiskovalo okoli 13.500 obiskovalcev. Obisk bi bil še večji, če prireditve ne bi motilo slabo vreme, kar tri dni od petih je deževalo. Ugotavljam, da je bilo vsled tega okoli 5.000 obiskovalcev manj.

Še nekaj o sponzorjih - pokroviteljih. Glavni pokrovitelj je že četrtič Zavarovalnica Maribor, za kar se ji iskreno zahvaljujem, ob tem pa sem prepričan, da če ne bi bilo zaupanja v organizatorja sejemske prireditve, tudi sponzorstva ne bi bilo. Upam, da bodo generalni pokrovitelj tudi na 5. sejmu Prezente v 1997. letu.

Letos sem kot organizator sejma želel pritegniti čim več obiskovalcev, zato sem se dogovoril s firmo Leasing Lampret za skupen nastop tako, da se podari avto Seat-Ibiza enemu od obiskovalcev sejma. Pri tem pa sodeluje vsak s 50% vrednosti avtomobila. Izžrebana je bila številka vstopnice 5594.

Avto je dobila študentka iz Javorja nad Črno Aleksandra Grabner.

Avto je bil svečano izročen 30.6.1996. ob prisotnosti organizatorja sejma Prezenta 96 Franca Krebsa in lastnika Leasing Lampret, g. Jožeta Lampreta.

Tudi 5. jubilejni sejem Prezenta bo imel nagrade in jih bomo žrebali vsak dan, z njimi pa stopnjevali do najvišje - avta.

Ne želim opravičila, ampak samo objektivnost poročanja in pisanja v vašem štirinajstnevniku.

Franč Krebs

Potoki, gramoz, blato

V Mislinjski dolini ali v občini Slovenj Gradec je najbolj poplavljal potok **Homšnica**. Tako je v Šmartnem pri Slovenj Gradcu narasla voda iz tega potoka vdrla v kletne prostore 22. hiš in gospodarskih zgradb. Reka Paka pa je na gradbišču na magistralni cesti v Hudi luknji poplavela nekaj delovnih strojev ter delno poškodovala vozišče te ceste.

Na več mestih je bila poplavljenjena cesta Dolič - Vitanje, na nekatere druge ceste pa je voda nanosila večje količine blata in gramoza. V Mislinji je hudourniški potok preplaval kar mestne ulice in nanosil veliko blata ter kamenja.

Na krajevni cesti Slovenj Gradec - Podgorje je voda pri odcepu za Raduše prepravila kar 100 metrov vozišča. Po prvih grobih ocenah znaša gmotna škoda na omenjenih območjih okoli 15 milijonov tolarjev.

Spodjeda

Podobno kot v Mislinjski je bilo še ponekod v Mežiški dolini. Omeniti bi veljalo zlasti, da je narasla **reka Meža** na Prevaljah odnesla pomožni zidarski oder, ki so ga uporabljali pri obnovi Brančurnikovega mostu. Promet zaradi tega ni bil oviran.

Zato pa je bila 3. julija med 8.30 in 13.45 za ves promet zaprta regionalna cesta med Mežico in Črno na Koroškem pri Ladinekovem mostu v kraju Breg pri Mežici.

Narasel hudournik je namreč spodjedel del regionalne ceste in je na vozišču nastala večja luknja. Škodo v Mežiški dolini še niso ocenili.

Kdo (se) ubija?

In, ker smo že na koroških cestah, ostanimo še naprej na njih. Po ugotovitvah policije je najpogostejši vzrok za prometne nesreče tudi v tej pokrajini še vedno hitrost. Sledijo pa: nepravilna stran in smer vožnje (tudi tako imenovane škarje), neupoštevanje pravila prednosti, nepravilnosti pri prehitevanju in premiki z vozilom. Ob tem je pogosto prisoten še alkohol. Tako je na primer bilo v letošnjem letu do 27.6. 99 voznikov, ki so povzročili prometno nezgodo, pod vplivom

Narava vrača udarec

PRAVIJO, DA SE VSAKA STVAR NA SVETU ZNA PREJ KO PREJ TUDI BRANITI. V ZADNJEM ČASU JE TAKO SPET SVOJE ZOBE POKAZALA NARAVA, S KATERO - ROKO NA SRCE - DELAMO KOT SVINJA Z MEHOM. IN TO JE STORILA Z NAJUČINKOVITEJŠIM SREDSTVOM, KI GA IMA NA VOLJO: Z NEVIHTO ALI NEURJEM. NAJHUJE SE JE NA KOROŠKEM DOGAJALO 2. IN 3. JULIJA, NAJBOLJ PA SO BILE PRIZADETE OBČINE SLOVENJ GRADEC, RAVNE - PREVALJE, MISLINJA IN MEŽICA.

alkohola ali pa so alkotest odklonili.

Hitrost

Koroški policisti so 25.6. sklenili svojo preventivno akcijo **Hitrost ubija**, ki je trajala mesec dni. Tudi rezultati te akcije so več kot porazni. V tem času so namreč s pomočjo radarjev in tahografov zabeležili 2063 prekoračitev dovoljene hitrosti. Za več kot 30 km/h je hitrost prekoračilo 32 voznikov, 1229. je bila za prekoračeno hitrost izrečena mandatna kazen na kraju prekrška, 782 voznikov, ki so hitrost prekoračili za okoli 10 km/h, pa so policisti le ustno opozorili.

Praksa na cesti je izgledala takole: v času akcije se je na Koroškem pripetilo 76 prometnih nezgod, od tega jih je bilo 29 zaradi neprimerne hitrosti. Ena nezgoda se je končala tudi s smrtno žrtvijo. Policisti bodo s podobnimi akcijami še nadaljevali.

Naj k temu dodam še delovno nezgodo, ki pa jo v širšem smislu lahko pojmuje kot prometno: 23.6. popoldne je pod traktorjem, ki mu ga ni uspelo ustaviti na strmini in je skočil z njega, umrl A.T. s Sel pri Slovenj Gradcu.

Zgorel je

K prometnim zadevam, če lahko tako rečem, spada še tale novica:

dne 20.6. ob 8.20 so bili policisti PP Ravne na Koroškem obveščeni, da je bil v kraju Jazbina, v Črni na Koroškem, najden osebni avtomobil, ki je zgorel. Pokazalo se je, da je bilo to vozilo znamke Peugeot 205 in da je zgorelo v celoti. Vzrok požara še ni znan, prav tako pa policisti še poizvedujejo, kdo je lastnik, ki je vozilo, potem ko je

zgorelo, zapustil.

Skril se je v Jazbino

Kot jazbec se je pred policisti nameraval skriti avstrijski državljani R.P. dne 29.6. ob 9.40. Tedaj so ga namreč v kraju Breg pri Mežici želeli ustaviti ravenski policisti, ker je pred tem v nepreglednem ovinku prehiteval »v škarje«, kot radi rečemo. Vendar hitri R. ni ustavil, temveč je z nezmanjšano hitrostjo odrvel dalje proti Žerjavu in v Jazbino, kjer zavil na gozdno pot, da bi skril. Policista sta ga kljub vsemu odkrila in še istega dne privedla pred sodnika za prekrške. Ta ga je mandatno kaznoval, hitri Avstrijec pa bo v bodoče moral bolj paziti, sicer bo kmalu romal v kakšno drugo »jazbino«.

Mi smo pa tako seveda že »priromali« do po moje zašpičenega in zasukanega dela današnje črne kronike.

Zapora z nožem

Če je bilo torej oni dan nekaj koroških cest zaprtih zaradi neurja, vode in blata, so se vozniki na krajevni cesti v kraju Podlipje srečali z zaporo drugačne vrste, ki smo ji sicer na srečo bolj redko pričr.

Kozolec v plamenih

Naša fotografija tokrat nazorno prikazuje, kako požrešni so lahko ognjeni zublji. Dne 29.6. okoli 23.40 je namreč prišlo do požara na dvoetažnem, štiriprekatnem lesenem kozolcu, last L.E. iz Turiške vasi. Kozolec je skupaj z več kmetijskimi stroji, orodjem, senom in lesom, kljub hitremu posegu okoliških gasilskih društev, v celoti pogorel. Po nestrokovnih ocenah znaša gmotna škoda okoli 4 milijone tolarjev. Vzrok požara še raziskujejo.

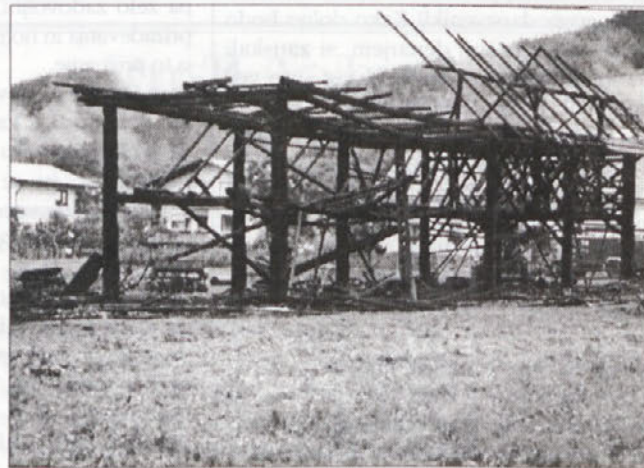

Foto: Arhiv UNZ

25.6. okoli 22. ure se je namreč M.L. iz Svetega Vida iz neznanega vzroka z osebnim avtomobilom ustavil na krajevni cesti in tako zaprl promet drugim udeležencem. Za njim je pripeljal z osebnim avtomobilom Z.G. iz Vuzenice in M.L. opozoril, da naj umakne vozilo. M.L. se je razburil in je iz svojega vozila vzel kuhinjski nož ter napadel Z.G. Ker se mu je ta umaknil, se je M.L. znesel nad njegovim avtomobilom in je nož zapiknil v pokrov motorja. Z.G. je potem svoje vozilo uspelo

umakniti z vzratno vožnjo do bližnje hiše, odkoder je zaprosil za pomoč policistov.

Od (ne)zanesljivih očistilcev je bilo bojda moč izvedeti, da M.L. sploh ni imel slabih namenov. Avtomobil Z.G. je bojda zamenjal za »potujočo torto v obliki avtomobila« in si je od nje pač želel odrezati svoj košček. Sicer pa naj bi bilo tam v okolici Mute nekaj povsem običajnega, da se ljudje vozijo naokoli s kuhinjskim nožem v avtomobilskem predalu. No, ja! Živ človek vse doživi.

Bivši terc

Šok »bivšega terca« je oni dan doživela J.J. s Prevalj. Kmalu po 21. večerni uri je namreč v njeno stanovanje nepovabljen prišel njen bivši mož D.S. in jo pričel zmerjati ter ji groziti. Kmalu se je lotil stanovanjske opreme, vrgel na tla glasbeni stolp, prevrnil je štedilnik, odšel še v kopalnico in prevrnil pralni stroj.

»Po njegovih dejanjih sodeč mu njegova bivša ni ne dobro prala ne kuhala, da ne govorimo o njenem glasbenem okusu. Če to drži, mi predvsem ni jasno, zakaj še vedno zahaja k njej,« se je za kratek skok z dopusta v mojo rubriko vrnil Rene, prijatelj moje-ga prijatelja »bifedžije« Mirana.

»Upam, da ga bo življenje, zelo namreč sovražim nasilje nad ženskami, že kmalu kaznovalo z novo živlensko družico, ki bo zares prava Ksantipa in ki si ji ne bo upal prevračati pohištva, marveč bo moral zanjo kuhati, prati in ji ob tem še prepevati.

Tako, da mu časa še za dunajski zrek s pomfrijem in fižolovo solato z bučnim oljem ne bo ostalo,« se je še razhudil Rene.

Veterani

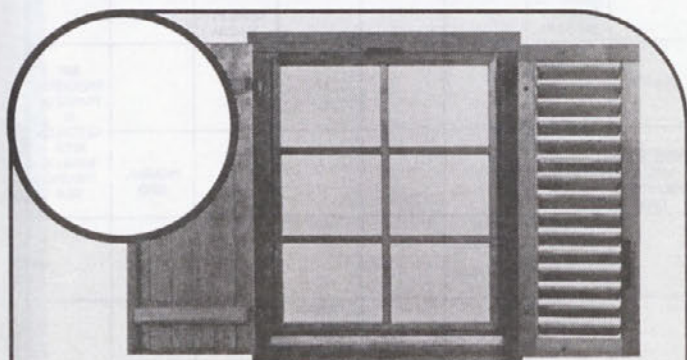
Sodeč po neprijetni živlenski izkušnji R.S. z Raven na Koroškem je včasih zelo pomembno, kakšno okolje si izbereš za svoj kratek počitek ali oddih. Omenjeni državljan je namreč moral iskati zdravniško pomoč zaradi težjih telesnih poškodb (zlomljen nos in čeljust, odrgrnine in udarnine po telesu). In kaj se mu je pravzaprav primerilo?

Dne 30.6. je okoli tretje jutranje ure sedel na klopi pred Domom vojnih invalidov v kraju Uršlja gora v občini Ravne - Prevalje.

Nenadoma je k njemu pristopil »veteran« 17. letni A.I. in ga z ного brcnil v obraz, da je padel, nakar ga je na tleh še obrcal.

Dovolj nerazumljivega nasilja in brez komentarja! □

T.I.

okna **TERMOTON**

11 - 17%

POPUST

od 15. do 31. julija

- možnost takojšnje dobave
- možnost obročnega odplačevanja
- brezplačen prevoz za nakup v vrednosti nad 100.000 SIT
- garancijski rok 2 leti
- organiziran servis in montaža
- možnost izmer na domu
- okna različnih oblik

JELOVICA

RAVNE NA KOROŠKEM, Čečovje 5
tel., fax: 0602/20-175

PREPIH - NAJBOLJŠI TA HIP

radio alfa
PRVI KOMERCIALNI RADIO PRI NAS

radio alfa d.o.o.
REDAKCIJA IN STUDIO
Cankarjeva 1
2380 Slovenj Gradec, p.p. 92
telefon (0602) 41 630
telefax (0602) 41 244

VAŠ SOPOTNIK V POSLOVNEM SVETU
107,8 Mhz

PREPIH, NAJBOLJŠA HP		HRVASKI POLOTOK PRI VHODU V BOKO KOTORSKO	SLOVENSKI SOCIOLOG, RUDI	MESTO OB NILU V EGIPTU	IZPOSODJEN DENAR	MESTO OB REKI MOGENISTAS	VIKTOR AVBELJ	KRATICA ZA NEZNANCA	PRIPOMOČKI ZA ŠIVANJE	RAZLIČNA BARVA, ODDTENEK	KOLONIALNI VOJAK V VZHODNI AFRIKI
DAVNA PRETEKLOST											
JUŽNO PREDMETJE PARIZA											
PREGNANCI GREGORČEVA PESEM							ZDRAVILNA TRAVNIŠKA RASTLINA	LOŠČILO TUJE ŽENSKO IME			
AVTOR KRIZANKE, F. NOVAK	PETER PETROVIČ	GOVORNIK	POVELIČE, VALNA PESEM	KRMILO AVOMOBILO		OTOK PRI N. GVINEJI, MESTO OB DONAVI V ROMUNJI			SMILJAN ROZMAN		
PREBIVALEC POHORJA				TRIKISIK					OBMEJNA SLUŽBA		IME SRBSKEGA FIMSKEGA IN GLEDALIŠKEGA IGRALCA ŽIVOJNOVIČA
PISEC PROZNEGA TEKSTA										PISARNA, BIRO	
PREPIH, VAŠ ČASOPIS	DUŠIK								VIŠJI ANGEL		
	RIBIŠKA MREŽA								NIKALNICA		
PLANŠAR											RIMSKA BOGINJA JEZE, ANTON NOVAČAN
PREBIVALEC ANTIČNE BEOCUE									PAPEŽEV LETNI PRIHODEK		
MORSKA OŽNJA NA MALAKI									IME PISATELJICE GABORVIČ		

Durhcug vici

Strah

Tone vpraša prijatelja:

- Ali veš, da je tista natakaraica, h kateri ste tako množično zahajali, naredila samomor?
- Ne, zakaj?
- Izvedela je, da ima aids.

Velika smola

Sošolca se pogovarjata:

- Ali veš, kaj je to prava smola?
- Ne.
- Če ti oče obljubi, da te bo pretepel, ti si oblečeš trojne hlače, da bo manj bolelo, on te pa nazadnje oklofuta.

Poprava

Janez vpraša sina:

- Kdaj boš popravil negativne ocene v redovalnici?
- Jaz bi jih že zdavnaj, pa učitelj sploh ne da redovalnice iz rok.

fotograf
Tomo Jesenicnik

Tel.: 0602 39 236

Vorancev trg 2, 2380 Slovenj Gradec

studio za
profesionalno
reklamno,
industrijsko,
still-life, modno
in avtorsko
fotografijo

Več kot 120 naročnikov iz Slovenije, Švice, Irske, Francije, Velike Britanije in ZDA je pri nas naročilo fotografije za:
prospekte, kataloge, plakate, reklamne oglase, embalaže, brošure, knjige, turistične publikacije, letake, razglednice, voščilnice, koledarje, letna poročila, panoje, povečave...

Pokličite nas!

Durhcug vici

Mirovna pogodba

Marko vpraša očeta:

- Očka, kaj je to mirovna pogodba?
- Veliko stvari, sinko, na primer od šopka rož, pa do krznenega plašča.

Nemogoče

Srečnemu očetu Poldetu pravijo v bolnišnici:

- Čestitamo, trojčke ste dobili.
- To je pa nemogoče, trikrat zapovrstjo pa nikoli nisem, se čudi Polde.

Posebna želja

Jure vpraša svojo ženo:

- Se spomniš, pred osmimi leti, ko sva se poročila, sem ti rekel, katera je moja najljubša jed?
- seveda, kaj hočeš s tem povedati?
- Ker bi rad jedel še kaj drugega.

ZŠ.

PROSTOVOLJNA ZDRAVSTVENA ZAVAROVANJA

ANZ

Prerado se zgodi, da se kaj pripeti.

TUJINA

V tujini ste na službeni poti, na obisku, kot turist na počitnicah ali na potovanju.

Ko potujete sami, z družino ali v skupini, se še prerado zgodi, da je treba
poiskati zdravniško pomoč.

Z dodatnim prostovoljnim zavarovanjem **TUJINA A** lahko zavarujete plačilo
nujnih zdravstvenih storitev, prevozov in zdravil v tujini, tudi na Hrvaškem.

Zavarovanje pomeni previdnost, previdnost pa je mati modrosti.

Zavarujemo bogastvo zdravja.

ZZGS

ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE SLOVENIJE